Němčice pod lupou

Němčice nad Hanou číslo 1 duben 2013 cena 15 Kč

Z OBSAHU

Z historie
Z činnosti města
Ze života farnosti
Ze života MŠ
Z činnosti spolků
Ze života ZŠ
Za němčická humna
Ze života DDM
Jubilanti
Z kulturního života
Vítání občánků

NS Pantlék - Smrtná neděle

Foto: Michal Lena

Pro sněženky vzpomínek

Dejte mi kousek slunce,
ať smím se zase se skřivany vznášet
a písní jaro vítat mých šedivých už let.
Dejte mi kousek slunce,
ať zvadlé tváře mohu v rose smáčet,
jehnědy líbat bříz
a laskat jívy květ.

Dejte mi kousek slunce,
chci tiché rýmy sedmikrásám zpívat,
babočkám křídla barvit, včelkám krást z
květů med,
dejte mi kousek slunce,
ať s kosy mohu vlahé noci vítat
a o polibcích snít
a o lásku se chvět.

Dejte mi kousek slunce,
ať odplaví kal tajeného chladu
a vzbudí ze sna úsměv, jenž v duši začne
hřát,
dejte mi kousek slunce,
čekám, ač znaven, máje vůni bezu,
již budou zvonky
konvalinek hrát.

Dejte mi kousek slunce.
Jarního slunce.
Je v něm síla rašení
i sněženky vzpomínek
z vybledlého alba mého mládí.

Antonín Ošťádal

35. výročí otevření nové mateřské školy, prosinec 2012

1. ročník taneční soutěže ORION DANCING STARS

Víceúčelová hala – centrum sportovně-kulturního vyžití

Stavba haly byla zahájena v červenci roku 2012. Veřejnou zakázkou byl vybrán hlavní dodavatel stavby, POZEMSTAV Prostějov, a.s.

Tato investiční akce je spolufinancována z prostředků Regionálního operačního programu soudržnosti Střední Morava /ROP/. Z tohoto fondu byla akce podpořena v maximální výši 42,95 %. Zbývající část, tj. 57,05% bude hrazeno z prostředků města. Předpokládané náklady stavby, včetně interiéru činí 46 mil. Kč.

V souladu s podmínkami smlouvy s ROP byla hala 25. 1. 2013 uvedena do zkušebního provozu.

Dále byl veřejnou zakázkou vybrán dodavatel interiéru, firma Ptáček, s. r. o. Kojetín, který halu dovybavil halu sportovním nářadím, zařízením pro sociální a technické zázemí.

První akcí, kterou byla stavba prověřena, byl krajský přebor ve stolním tenise, pořádaný v měsíci únoru TJ Sokol, oddílem stolního tenisu. Vystřídalo se zde kolem stovky tenistů a diváků.

Další, daleko větší zatěžkávací zkouškou pro halu byla taneční soutěž „Orion dancing stars", pořádaná DDM ORION Němčice nad Hanou. Na této akci se představilo kolem 250 účinkujících a 300 diváků.

V současné době halu využívají žáci ZŠ, fotbalový klub a veřejnost. Přejme jí co nejvíce spokojených návštěvníků.

Ivana Dvořáková
starostka

Regenerace veřejné zeleně v Němčicích nad Hanou – 1. etapa

Základním cílem celého projektu je praktické zlepšení neuspokojivého stavu zeleně ve městě tím i celkové zlepšení životního prostředí města a zkvalitnění životních podmínek místních obyvatel. Na úplném začátku byla provedena inventarizace dřevin. Na jednotlivých lokalitách bude provedeno arboristické ošetření dřevin (řezy a instalace bezpečnostních dynamických vazeb), kácení dřevin, jejichž zdravotní stav již neumožňuje efektivní ošetření a výsadba nových dřevin. Při kácení dřevin budou také likvidovány pařezy vyfrézováním. Bylo vybráno 8 dílčích lokalit (u nádraží ČD, Masarykova, Tyršova, Příkopy, Novosady, městský hřbitov a okolí, Horní brána, Šafaříkova), kde dojde celkově k ošetření 57 stromů, ke kácení 44 stromů a nově bude vysazeno 64 dřevin.

Veřejnou zakázkou byla vybrána firma Petr Vykrut – ZAHRADNÍ SLUŽBY která celou realizaci provede za cenu 660 tis. Kč. Další informace je možno získat na MěÚ v Němčicích nad Hanou u paní Bc. Lakomé nebo na internetových stránkách města Němčice nad Hanou. (www.nemcicenh.cz)

Ing. Jan Vrána
místostarosta

Město Němčice nad Hanou připravuje vyhlášení grantů na rok 2013

Stejně jako minulý rok, tak i v letošním roce 2013, připravuje město Němčice nad Hanou vypsání grantového programu směřovaného na podporu činností organizací neziskového sektoru působících ve městě.

Do grantového programu se tedy budou moci zapojit občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, církevní právnické osoby, příspěvkové a neziskové organizace města, které mají sídlo v Němčicích nad Hanou.

O přesných podmínkách a konkrétních kritériích pro žadatale o grant rozhodne Rada města Němčice nad Hanou na svém dubnovém zasedání. Veškeré podrobné informace včetně stanovení podmínek pro účast v grantovém výběrovém řízení budou zveřejněny na webových stránkách města Němčice nad Hanou.

Ing. Marie Plchotová
tajemnice MěÚ

Anketa občanů o bezpečnosti ve městě

V rámci realizace systému dílčích opatření, kterými chce město účinně přispět ke zlepšení podmínek života svých občanů, patří i oblast prevence kriminality.

Touto problematikou se podrobně zabývá Komise pro prevenci kriminality Rady města Němčice nad Hanou, která byla ustavena v roce 2012 a která působí jako poradní orgán rady města pro přijímání opatření k zamezení nárůstu přestupkové a kriminální činnosti ve městě.

Aby bylo možné ze strany města hledat a realizovat účinná opatření vedoucí ke zvýšení pocitu bezpečí ve městě, je nutno znát názory a zkušenosti občanů v této oblasti. Proto město připravilo anketu, pomocí níž chce oslovit občany našeho města a požádat je o vyplnění anketního lístku, týkajícího se problematiky bezpečnosti ve městě. Anketní lístky budou do domácností doručeny v průběhu měsíce dubna 2013. Vyplněné anketní lístky bude možné odevzdat do 15. května 2013 do schránek umístěných na třech sběrných místech, a to v budově Městského úřadu Němčice nad Hanou, Komenského nám. 70 v přízemí, v městské knihovně a v prodejně JEDNOTA - schránka Kontrolního výboru města Němčice nad Hanou.

S výsledky ankety, které budou sloužit jako podklad pro další práci města a komise prevence kriminality, budou občané seznámeni v dalším vydání zpravodaje Němčice pod lupou a rovněž také na webových stránkách města.

Bc. Hana Mikulčíková, DiS.
Předsedkyně komise pro prevence kriminality

Tříkrálová sbírka

V neděli 6. ledna 2013 proběhla v Němčicích nad Hanou Tříkrálová sbírka. Němčické rodiny navštívilo celkem 10 skupinek dobrovolníků, kteří vybrali celkem 25.170,-Kč. Částka vybraná na Prostějovsku v rámci Tříkrálové sbírky činila částku 713.453,- Kč a byla rozdělena následovně:

- 58% služby Charity Prostějov
- 15% projekty Arcidiecézní charity Olomouc
- 10% Charita ČR v Praze - humanitární pomoc
- 5% projekty Charity ČR
- 5% pokrytí režie sbírky
- 5% krizový fond - pomoc Charitám v existenční nouzi
  - o 2% nouzový fond - mimořádná pomoc potřebným v ČR

Děkujeme všem dárcům a koledníčkům za pomoc, ať již finanční nebo organizační.

Ze života MŠ

35. výročí od otevření nové Mateřské školy v Němčicích nad Hanou

V pátek 7. prosince 2012 byl v naší mateřské škole nezvyklý ruch a atmosféra plná očekávání. V dopoledních hodinách se konal „Den otevřených dveří“ nejen pro rodičovskou veřejnost, ale i zájemce z řad obyvatel Němčic nad Hanou i okolních obcí. Každá třída si připravila ukázku činností s dětmi a zapojila do nich i návštěvníky. Bylo to zajímavé a poutavé jak pro děti, tak i pro naše hosty. Překvapilo nás, kolik přišlo zájemců z okolních obcí a nebyli to jen rodiče předškolních dětí. Přišlo se potěšit a zavzpomínat si na své učitelské roky i několik našich bývalých kolegyň - učitelek mateřské školy, které jsou již na zaslouženém odpočinku.

Na odpoledne jsme připravily pro všechny bývalé i současné zaměstnance, kteří v průběhu uplynulých 35. let na škole pracovali, malé komorní setkání. S některými z nich jsme se neviděli mnoho let a o to víc jsme se nemohli dočkat, kdo mezi nás přijde. Začátek byl naplánován na 16 hodinu a první kdo se objevil ve dveřích byla paní Božena Hynštová, dlouholetá ředitelka školy. Po ní postupně přicházeli další hosté, z prvních zaměstnanců chyběli pouze dva, kteří se omluvili ze zdravotních důvodů. Trochu nás mrzelo, že přišlo málo těch, kteří u nás pracovali před relativně krátkou dobou v posledních 10 letech.

Mile nás překvapila návštěva zástupců zřizovatele – paní starostky Ivany Dvořákové, pana místostarosty ing. Jana Vrány a paní tajemnice ing. Marie Plchotové. Květiny, hřejivá slova uznání a poděkování za vykonanou práci potěšila všechny přítomné. S krátkým kulturním programem se představil náš dětský pěvecký soubor Zpěváček, děti také obdarovaly naše hosty vlastnoručně vyrobenými dárečky. Hosté byli potěšení, někteří i dojatí a občas se objevila v oku i slzička. Pak už následovalo fotografování na památku a vzpomínání. Čas velice rychle ubíhal a nám se zdálo, že jsme si ještě nestihli se všemi všechno říct. Setkáváme se pravidelně každých pět let, tak se nám to snad podaří příště.

Přála bych si, abychom se za dalších pět let sešli ve zdraví a ve větším počtu. Léta nám sice přibývají, ale vzpomínky zůstávají a nejen já se vždy těším na to, jak na svoji práci vzpomínají všichni Ti, kteří ji vykonávali před námi.

Miluška Grulichová, ředitelka mateřské školy

KARNEVAL V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Nejen děti, ale i zaměstnanci mateřské školy se těší na den, kdy ve všech prostorách mateřské školy propukne karnevalové veselí. Karneval jsme naplánovali na pátek 22. února.

Maminky jsme informovali předem, aby mohly svým dětem připravit vhodné kostýmy. Poprvé v historii karnevalů měly kostým všechny děti. Chtěla bych maminky pochválit, kostýmy byly nápadité, některé z nich si vyhrály i s malovátky a děti ke kostýmu patřičně nalíčily. Děti byly nedočkavé a již od velmi časných ranních hodin se proměnila mateřská škola v kouzelné karnevalové prostředí. Stejně tak jako v předešlých letech dospělí zaměstnanci úzkostlivě tajili, jaký kostým si na sebe oblékou. Překvapené byly i děti, jejich paní učitelky i paní uklízečky se najednou proměnily v miminka, klauna, čarodějnici, princeznu, emíra, klauna, Červenou Karkulku, mexického hudebníka a také bábu a dědka z Perníkové chaloupky. Každá třída si připravila svůj program, který byl ušitý na míru té věkové skupiny, která do ní chodí. Nechyběla promenáda masek po škole, taneční a pěvecká vystoupení, diskotéka ani sportovní soutěže o drobné ceny. Když se přiblížila doba podávání oběda děti zesmutněly, protože musely své kostýmy odložit. Zdálo se jim, že karneval trval jen malou chvilku a smlouvaly, ať si nechodíme po obědě odpočinout a hrajeme si dál. Když jsem pozorovala to nadšení a elán přemýšlela jsem nad tím, zda se více těší na karneval děti nebo dospělí, protože po celé dopoledne nebylo poznat kdo je dospělý a kdo dítě.

Oslava Dne matek

Po několika letech, kdy se besídka ke Dni matek konala v místním kině, dochází v letošním roce ke změně. Besídky se budou konat v mateřské škole, každá třída samostatně ve své třídě.
Proběhnou v těchto termínech :
úterý 14.5. – Modrásci,
středa 15.5. – Žluťásci a Broučci,
čtvrtek 16.5. – Bělásci.
Začátky besídek budou v 15.30 hodin.

Ze života ZŠ

Olympiáda z českého jazyka

V prosinci 2012 se uskutečnilo školní kolo olympiády v českém jazyce. Zúčastnilo se ho celkem 10 žáků 8. a 9. ročníku. Úkoly byly náročné na postřeh a soutěžící museli prokázat nápaditost a slovní obratnost. Ve slohové části zpracovávali téma „Za tohle ti patří dík…“

Do okresního kola postoupili Jan Bartošík a Kateřina Oulehlová z 8. A.

V okresním kole olympiády z českého jazyka se Jan Bartošík umístil na pěkném 4. místě. Blahopřejeme a oběma žákům děkujeme za úspěšnou reprezentaci naší školy.

M. Krejčová, učitelka Čj

„Hlasy pěveckého sboru SKŘIVÁNEK připomněly blížící se Vánoce“

Dne 7. 12. 2012 se uskutečnil pod hlavičkou Základní školy v Němčicích nad Hanou Vánoční koncert k 10. výročí pěveckého sboru Skřivánek. Ačkoliv se na akci podílelo velké množství zákulisních pomocníků, nelehký úkol padl na vedoucí sboru Mgr. Lenku Literovou, která byla zároveň i režisérkou celého projektu. Samotný sbor obsahuje desítky dětí, které se věkově velmi různí. Koordinovat takovou skupinu chce dávku odvahy a odhodlání, a pokud se spojí s láskou k dětem a své práci, je to ta nejlepší kombinace. To vše pak jak zrcadlo se odráží v tvářích zpívajících dětí, což oslovilo nejednoho diváka.

Sedět v hledišti, dívat se, jak lidé zvládají svoji práci, jak děti spolupracují a mají chuť se nechat vidět a slyšet, je možností každého rodiče či prarodiče, ale i náhodného kolemjdoucího. Děti, které tu šanci měly, zpívaly jako o život a snažily se předat všechno, co se naučily. Ani malá tréma nedovolila nikomu zapomenout text či svoji úlohu. Neméně podstatnou část s noblesou vyplnili moderátoři dne: Vendula Strašáková a Josef Beneš.

Koncert byl rozdělen do tří bloků. V první části zazpíval sbor v současné podobě a navodil tak příjemnou atmosféru Vánoc. Celé představení doprovázely úspěchy jednotlivců, ale i skupin, fotografie z různých akcí sboru, koncertů a představení od r. 2001, které byly promítány formou prezentací na plátno vedle pódia. Rodiče bývalých žáků si při tom připomněli, jak jejich děti rychle rostou a jak je to již dávno, co jsme oslavovali jejich začátky ve sboru.

V druhém bloku se sólově představili bývalí žáci - reprezentanti v pěveckých soutěžích, ať už regionálních, či mezinárodních. Ačkoliv je to pravděpodobné, málokdo si asi v tu chvíli uvědomil, že většina z nich svůj život navždy spojila s hudbou či zpěvem a ve své životní dráze i nadále pokračují tímto směrem. Obtížnost jednotlivých skladeb a jejich reprodukce byla charakteristická stylu každého z nich. Myslím si, že nejedno srdce posluchače zaplesalo či se dmulo pýchou k vlastní ratolesti. Za jejich výrazy a pohledy, směřované k paní učitelce při děkování, byla vidět nejen jejich pracovní vytíženost, ale i přátelství a radost, která mezi nimi do dneška panuje. Prezentace o jejich životním růstu umocňovala charakter jednotlivých osobností.

Tématem třetí části bylo přátelství, láska a pokora mezi lidmi. Zazněly písně Přátelství, Říkej mi, táto, Desatero a další. Představil se v ní pěvecký sbor Skřivánek i s pozvanými bývalými členy. Sólistů vystupovalo několik a všichni svůj text pojali po svém. Nikdo z nich není profesionál v pravém slova smyslu, i když jejich ocenění vypráví jiný příběh. Velké 80-ti členné těleso sboru, které za sólisty plnilo nadstandardně svůj úkol, bylo sehrané, a protože velkou část sboru tvořily malé děti, bylo moc milé sledovat je při práci.

Myslím, že budu hovořit za všechny

zúčastněné v sále, když napíši, že celkovou atmosféru podpořila píseň „Hallelujah“, která do sálu mezi lidi vnesla silné emoce, viditelné na nejednom posluchači. Na závěr zazněla za zvuků zvonů tradiční píseň „Tichá noc“ podaná v několika světových jazycích, interpretovaná v příšeří a při svíčkách, které jemnými červenými plamínky dávaly za pravdu, že ačkoliv se něco dnes končí, něco krásného se jistě začíná...

Paní učitelku Literovou znám léta. Nejen, že je velmi horlivá, je to vášnivý altruista a s láskou k dětem pracující člověk. V tento večer všichni mohli vidět, že práce s dětmi, ačkoliv je velmi obtížná, může vést k velkým úspěchům a naplnění všech zúčastněných. Ohlasy v Němčicích, které se během těchto několika dnů ke mně donesly, svědčí jistě o kvalitně provedené práci a mravenčí organizaci, která byla oceněna všemi lidmi v sále tím, že povstali s obrovským aplausem

(za rodiče dětí, Bc. Fidrová Olga, 12. 12. 2012)

HURÁ!!! Spaní ve škole !

Naše paní učitelka má při vyučování mnoho záludných otázek, nad kterými se musíme zamyslet, ale nad otázkou, zda bychom chtěli spát ve škole, se nám všem rozzářily oči a jednoznačně zvolali:„ Jóó, anóó !!!“ A tak bylo rozhodnuto.

V úterý ráno 18. prosince 2012 jsme se tradičně vydali do školy a učili se. Ta druhá- podvečerní cesta a pobyt ve škole byl však úplně jiný!

Společně s rodiči nás uvítala vánoční atmosféra třídy, kam každý donesl nějaké občerstvení a dárečky pro své kamarády. A aby náš doprovod neodešel s prázdnou, měli jsme i pro ně drobné překvapení v podobě vlastnoručně vyrobeného dárku pod rozzářeným stromečkem a hlavně secvičeného divadelního představení pod názvem „Půjdem spolu do Betléma.“ Učebna hudební výchovy se proměnila v divadelní sál, kde zasedli naši rodiče. Zahráli jsme si úplně všichni- ať už v jednotlivých divadelních rolích či na hudební nástroje. Po posledních tónech jsme sklidili potlesk a uznání :-)

A co nás ještě čekalo? Prskavky, vánoční koledy, radost i slzy dojetí. Po rozloučení s našimi nejbližšími jsme si ve třídě se spolužáky rozdali vánoční dárky, zatančili na diskotéce, občerstvili se a vydali na tolik očekávanou stezku odvahy. Tentokrát však v prostředí školy, kde se stále chováme jako vzorní žáci! Cesta protkaná svíčkami s úkoly se klikatila téměř všemi chodbami naší velké budovy. Všichni jsme zdárně došli do cíle. Škoda jen, že nás při tom našem nočním putování nepřekvapilo nějaké to školní strašidlo, či dokonce ta „nejvyšší“ osoba- paní ředitelka.

Naše přenocování ve třídě však teprve začínalo. Lavice jsme vyměnili za žíněnky, koberce, karimatky a spacáky, splnili si povinnou- rodiči nehlídanou osobní hygienu, zahráli si nějaké hry s povídáním a jen jsme zalehli, paní učitelka Literová nám přečetla pohádku na dobrou noc.

No, řekněte, vymyslel by někdo tento vánoční příběh plný dětí lépe? Byli jsme rádi, že právě naše třída si ho mohla opravdicky prožít!

Ráno sice bylo kruté, jelikož jsme opět zasedli do lavic, ale společná snídaně se spolužáky nebyla také k zahození, a v podobě čerstvých koblížků byla opravdu mimořádná!

Martin Kyselák, 4.A

Zápis do prvních tříd

se na naší škole konal 25. ledna 2013. Předškoláci se svými rodiči přicházeli již o půl druhé, aby tu byli první. Zatímco rodiče vyplňovali tiskopisy, jejich děti se bavily se žáky 9. ročníku. Poznávaly tvary, předměty, učily se navlékat korálky a také si procvičovaly kreslení. Kromě těchto věcí poznávaly čísla od jedné do deseti a základní barvy.

Deváťáci z mediální výchovy se převlékli do kostýmů. Objevili se dvě princezny a dvě služky, lékař, hodná paní čarodějka, fotbalista a vojáci z napoleonských válek. Tito všichni se postarali o zábavu a uvolnění dětí, které čekaly, až na ně přijde řada u skutečného zápisu. Většina dětí byla šikovná, ale odměnu dostal každý, třeba jen za snahu. Některým bylo hůř rozumět, ale než půjdou do první třídy, jistě si výslovnost vylepší. Některé děti se bály, některé byly nervózní.

Podle mého názoru se akce velmi zdařila, bylo přijato 40 budoucích žáků (26 chlapců a 14 dívek) do prvních tříd naší školy. Už se na ně těšíme.

Bára Jurtíková, žákyně 9. ročníku

Školní kolo recitační soutěže

Ve středu 27. února 2013 proběhlo školní kolo recitační soutěže, do níž se zapojilo 53 žáků. Mimo soutěž vystoupilo pět prvňáčků, aby si vyzkoušeli, jaké to je recitovat před zaplněnou třídou. Kromě soutěžících a jejich učitelů se přišli podívat i spolužáci účinkujících. Porota ve složení zástupkyň města Němčic n. H. Ing. Jany Oulehlové, knihovnice Jany Hošákové a paní učitelky Mgr. Nadi Tesaříkové hodnotila odpovědně všechna vystoupení účinkujících.

Soutěž byla rozdělena do 4 věkových kategorií.

Výsledky školního kola

I.kategorie

1.	místo	Martina Dorota Bašková /3. B/
2.	místo	Tomáš Litera / 3. A/
3.	místo	Ema Kačírková /3. B/
		a Veronika Luběnková (3. B/

II. kategorie

1.	místo	Martin Kyselák /4. A /
2.	místo	Kristýna Ševčíková /4. A /
3.	místo	Vojtěch Pina /5. tř. /

III. kategorie

1.	místo	Bohuslava Fréharová /6. tř./
2.	místo	Alena Kyseláková /6. tř./
		Barbora Bašková /6. tř./
3.	místo	Burdová /6. tř./

IV. kategorie

1.	místo	Jan Bartošík /8. A/
2.	místo	Leona Klesnilová /8. A/
3.	místo	Radomír Kouřil /8. A/
		Jakub Huťka /8. A/

Vítězové ze všech kategorií postoupili do okresního kola, kde se jim sice ve velké konkurenci nepodařilo vyhrát, ale dobře reprezentovali naši školu a mohli si srovnat svůj přednes s dalšími žáky okresu.

M. Krejčová, N. Tesaříková

SÁZENÍ STROMKŮ

Školní družina – v dubnu 2013 se školní družina základní školy v Němčicích nad Hanou zapojí do oslav Dne Země výsadbou lesních stromků. Jako místo výsadby byl vybrán obecní pozemek jihovýchodně od němčické skládky. Dnes na tomto pozemku rostou jen trávy, štětka a malé keře.

Tři oddělení školní družiny pod vedením Mgr. Václava Procházky plánují vysadit 15 – 20 lesních stromků. Není to mnoho, ale je potřeba každý stromek zalít vodou, kolem každého zatlouci tři dřevěné kůly (věnované firmou BENTRANS) a omotat pletivo, jinak by mohly všechny padnout za oběť zajícům.

Vysazovány budou stromky listnaté i jehličnaté, jejichž nákup bude finančně podporovat základní škola a město Němčice nad Hanou.

Tato akce je nahlášena na odboru životního prostředí, který nemá proti výsadbě námitek.

Mnohem těžší je něco pěkného pro přírodu udělat, o což se pokusí naše školní družina.

Václav Procházka

Druhá poznávací vycházka

Až na druhý pokus nám vyšlo počasí. Asi před měsícem jsme si s paní učitelkou naplánovali další poznávací vycházku do okolí Němčic. Od pátku nepřetržitě silně sněžilo, tak se paní učitelka rozhodla vycházku odložit. Vyplatilo se. V sobotu 16.března byla sice zima, ale sluníčko svítilo, tak jsme si vyšli.

Naším cílem byl tentokrát Mokroš u Mořic. Sešli jsme se jen čtyři spolužáci, ale vzali jsme s sebou posilu – dvě sestry.

U školy, odkud jsme vycházeli, jsme si řekli, co nás dnes čeká. Cesta vedla k rybníku Porážka v Němčicích, kde jsme na prvním stanovišti na začátku cyklostezky plnili první úkol. Zopakovali jsme si opět morseovku. V textu jsme měli ukrytý přesný cíl naší cesty. Nebyl to pouze Mokroš,

ale kamenný smírčí kříž v Mořicích.

Cestou jsme si připomněli učivo z vlastivědy o vodstvu na Němčicku. Zastavili jsme se u soutoku Hané a Brodečky. S politováním musíme říct, že na březích Hané se vyskytuje spousta odpadků, které do přírody nepatří.

Na druhém odpočívadle na cyklostezce u Mořic jsme se nasvačili a plnili další úkol. Byli jsme rozděleni do třech skupin – Lišky, Zajíci a Medvědi. Soutěžili jsme ve skládání obrázku, na kterém byl právě smírčí kříž, ke kterému jsme měli dojít. Nejdříve obrázek složily „Lišky" – Alenka s Martinkou, které tak získaly první tři body.

Další body jsme mohli získat na třetím stanovišti přímo na Mokroši, kde jsme poznávali rostlinstvo a živočišstvo z okolí. Tentokrát si nejlépe vedli „Zajíci" – Ondra s Tomem. Právě Tomáš rozhodl, když správně určil strom, který roste u Mokroše. Jedná se o topol. A nyní měly dvě družiny stejný počet bodů, proto jsme museli pozorně sledovat a také si pamatovat informace a zajímavosti, které nám paní učitelka se svým manželem říkali. Například to, že božím mukám u Mořic se říká „kulhavá Mařka" a proč se tak stalo.

A už jsme se blížili k cíli cesty, ke hřbitovu v Mořicích, kde se nachází kamenný smírčí kříž. Dozvěděli jsme se, že se vlastně jedná o nejstarší historickou památku Mořic a další zajímavosti o ní. Nakonec jsme pokračovali ke kapli a zámku v Mořicích, prohlédli si zajímavosti z jejich architektury a pak již pokračovali zpět do Němčic.

Na závěr cesty se však muselo rozhodnout, která družina vyhraje. Paní učitelka nám dávala doplňující otázky, které vyplynuly z dnešní vycházky. No, a vyhrály „Lišky". Sladkou odměnu jsme však dostali všichni.

Strávili jsme příjemně a užitečně sobotní dopoledne a už se těšíme na příští vycházku. Přáli bychom si však, kdyby se zapojilo více našich spolužáků. S paní učitelkou dokonce plánujeme výlet na kolech, samozřejmě po cyklostezce. Tak příště!!!

Kluci ze 4.B – Marek, Ondra, Martin a Tom

Sportem ku zdraví

V březnu se naše škola zúčastnila několika sportovních soutěží:

Ve vybíjené jsme v okrskovém kole porazili Plumlov jak s kluky, tak s děvčaty, ale s dalšími dvěma prostějovskými školami jsme neuspěli. V kategoriích dívek i chlapců jsme obsadili 3. místa, což k postupu nestačilo – postupovaly první dva celky. Děti hrály s chutí a dobře, ale soupeř byl silný.

V halové kopané jsme remizovali s Plumlovem 2:2 a prohráli se školou Valenty 3:2, když jsme ztratili vedení 0:2 až na konci utkání. Vynikající byli Tonda Bartošek v obraně, v útoku Oldřich Přecechtěl a Jakub Porupka, v brance Vojtěch Navrátil.

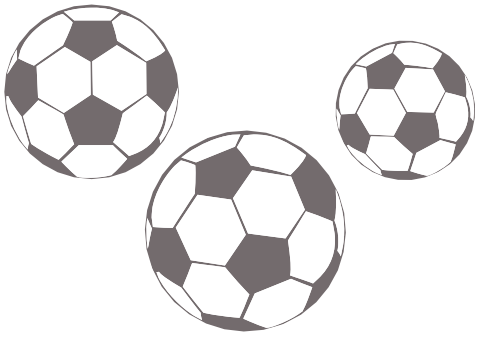
V košíkové jsme přijeli do Sportcentra v Prostějově se sedmáky kluky. V turnaji hrála i tři prostějovská družstva s basketbalisty ve svých řadách, ale očekávaná smršť z jejich strany se nekonala – i když kluci ani jednou nevyhráli, drželi s favority krok a výsledek 12:18, 13:21 není zlý. Pochvalu si zaslouží hlavně Ondra Žoch a Martin Václavíček, v řadách kluků hrály i Zuzana Kvíčalová a Marie Horáková.

Jiří Pozdíšek, učitel Tv

Co se děje v základní škole

Halová kopaná

Ve čtvrtek 14. března se chlapci 8. a 9. ročníku zúčastnili v Prostějově okrskového kola v Halové kopané. Podali bojovný výkon, který stačil na 2. místo (ze 4), bohužel na postup do okresního finále to letos nestačilo.

Turnaj v malé kopané

V únoru a březnu proběhl v tělocvičně školní turnaj v malé kopané. Zúčastnilo se ho celkem 13 tří a čtyřčlenných družstev chlapců z 1. – 6. ročníku. družstva se utkala ve dvou kategoriích. Vítězem v kategorii 4. – 6. ročník se stalo družstvo ve složení Vlastimil Adam Palíšek, Martin Kyselák, Patrik Rus a Pavel Holík (všichni ze 4.A). V mladší kategorii 1. – 3. ročníků zvítězilo družstvo tvořené chlapci 3.B – Daniel Ježek, Maxim Kopřiva, Filip Oulehla a Adam Vojtek.

Zeměpisná olympiáda

Koncem ledna se uskutečnilo školní kolo zeměpisné olympiády. Z 18 zúčastněných žáků 2. stupně nejlepší vědomosti a dovednosti prokázali Karolína Hrubá (6.r.), Jiří Motal (7.r.) a Jan Bartošík (8.A). Všichni tři reprezentovali naši školu 14. března v okresním finále v Prostějově. V konkurenci nejlepších zeměpisců se opět neztratili a obsadili 11. a dvě 7. místa.

Zdravé svačinky

Na základě získání podpory z rozvojového programu MŠMT pro rok 2013 naše škola nabízí žákům 1. stupně možnost odebírání zdravých svačinek. Žáci se mohou přihlásit u svých třídních učitelů. Svačinky jsou vždy čerstvé a vybírané tak, aby zajistili žákům adekvátní příjem živin. Tyto svačinky obdrží žáci před začátkem velké přestávky. Svačinkový jídelníček je k nahlédnutí na stránkách školy. Žák může svačinky odebírat buď denně, nebo ve vybrané dny. V případě nemoci je svačinka zajištěna pouze první den nemoci, na ostatní dny lze svačinky odhlásit. Svačinky se platí týdně, a to vždy do čtvrtka předcházejícího týdne. Cena jedné svačinky je 12 korun.

Garant projektu: Lucie Tesařová, učitelka

Stonožka byla opět oceněna

Tentokrát se dostalo německé škole velké cti. Žáci, učitelé i přátelé Stonožky byli pozváni na oslavu 70. narozenin Jeho Eminence Dominika Duky, která se uskuteční 26. 4. 2013 v Praze.

Mezi pozvanými nechyběla paní starostka města Němčic nad Hanou paní Ivana Dvořáková, paní ředitelka základní školy Mgr. Hana Matušková a pan místostarosta města Němčic nad Hanou ing. Jan Vrána, také pan farář z farnosti Němčice nad Hanou p. Tomáš Strogan a paní učitelka Mgr. Milada Krejčová a žáci školního parlamentu.

Kdo za to může?

Přece práce našich dětí, učitelů i všech ostatních, rodičů, prarodičů našich žáků a přátel německé školy, kteří již dvacet dva let hnutí „STONOŽKU“ podporují.

Ale především, za pozvání k panu kardinálovi Dukovi může paní Běla Gran Jensen, která je velkou morální mezinárodní autoritou.

Věřím, že se radujete s námi a nadále Stonožce zachováte přízeň při dalších jejich akcích. Nejbližší je sběr starého papíru od 8. do 16. dubna.

Mgr. Alena Řezáčová, Hnutí Na vlastních nohou Stonožka

Soutěžní okénko

Měsíce únor a březen jsou každoročně pro žáky ZUŠ v celé republice obdobím soutěžního klání. Letos poměřují v soutěži, jejímž vyhlašovatelem je MŠMT, své dovednosti žáci hudebního a literárně-dramatického oboru.

Z hudebníků se v tomto školním roce připravovali na soutěž ti, kteří hrají na dechové nástroje, akordeon nebo na elektronické klávesové nástroje. Školní kola proběhla již v měsíci lednu. Zúčastnilo se jich 40 žáků. Osmnáct žáků pak reprezentovalo naši školu v kolech okresních, přičemž byly zastoupeny všechny výše uvedené nástroje. A také krajská kola nám přinesla pěkná umístění. Posuďte sami: Ptáčková Michaela a Loníčková Eliška (duo zobcových fléten)-3.místo, Ptáčková Michaela (elektronické klávesové nástroje)-2.místo, Matěj Zatloukal, Helena Ptáčková a Daniela Brlíková (elektronické klávesové nástroje)-3. místo. A zabodovali i naši akordeonisté: Alena Přidalová se umístila na 2. místě a Adam Otáhal získal místo 3. Smíšený akordeonový soubor, který pracuje pod vedením pana učitele J.Kuchaře na pobočce v Pivíně obsadil v krajském kole 2.místo.

A co naši „dramaťáčci?

V pondělí 25. března 2013 se v nových zámeckých prostorách ZUŠ Prostějov konalo okresní kolo národní soutěže základních uměleckých škol literárně-dramatického oboru, kterého se zúčastnili i žáci němčické ZUŠ s představením Mikulášovy patálie. Okresního kola se zúčastnili i žáci z Plumlova a Prostějova. Ze všech výše zmíněných škol postoupili žáci do krajského kola, které se uskuteční v termínu 13. - 14. dubna 2013 na ZUŠ Žerotín v Olomouci. Od nás se do kraje vypraví se svými „patáliemi“ Adriana Harnová, Jan Bartošík, Lenka Gardavská, Eliška Klevetová, Václav Kubíček, Radomír Kouřil, Vítězslav Mikulčík, Kateřina Novotná, Kateřina Oulehlová, Leona Klesnilová a Jakub Porupka. V pátek 22. března 2013 proběhlo v kulturním středisku Duha v Prostějově krajské kolo recitační soutěže Wolkerův Prostějov, kterého se zúčastnila i žačka naší ZUŠ Lenka Gardavská. S montáží textu z knihy známého autora Gabriela Garcíi Marquéze O lásce a jiných běsech obstála v silné konkurenci a odborná porota ji udělila doporučení do celostátního kola.

Zdena Gregorová, vyučující literárně-dramatického oboru

Připravujeme pro veřejnost

6. května 2013 proběhne v sále ZUŠ v 18 hodin vernisáž výstavy prací žáků výtvarného oboru. V letošním školním roce nás výtvarníci zavedou do světa starověké egyptské kultury. Výstava bude nainstalována v prostorách ZUŠ a veřejnost ji může zhlédnout do konce června. Doprovodný program připraví absolventi hudebního oboru, jejich učitelé, ale také další hosté. Neváhejte a přijďte se podívat! 7., 9., 14. a 15. května 2013, vždy od 18 hodin v sále ZUŠ, si můžete přijít poslechnout výkony absolventů hudebního oboru.

Pozvánka na Jarní koncert Dechového orchestru mladých

Jako každým rokem, i letos chystá Dechový orchestr mladých při ZUŠ v Němčicích nad Hanou Jarní koncert, který se uskuteční v sobotu 20. dubna v 18 hodin. Ve srovnání s minulými léty tentokrát čekají na posluchače dvě zásadní změny. První je dána místem konání koncertu – nová sportovní hala „Suprovka“ v našem městě umožní vystoupení orchestru opět v Němčicích. Další novinkou je spoluúčinkování družebního zahraničního orchestru z Krakova, který přijal naše pozvání a zpestří program svým vystoupením. Věříme, že se bude na co těšit – vždyť tento orchestr je v posledních letech vítězem hned několika mezinárodních soutěží.
Srdečně zveme veřejnost na tuto akci. Vstupné činí 100 Kč, děti do 15 let zdarma. Předprodej vstupenek v kanceláři ZUŠ, pondělí-čtvrtek 10:15-15:15 hod. Informace na tel. číslech 582 386 568, 739 270 863

Základní umělecká škola Němčice nad Hanou

Projekt smyčcového oddělení „Co je hudba"

Autor a realizace projektu - Blanka Chytilová

Letošní školní rok probíhá vzdělávací a poznávací projekt, v němž se mladí houslisté seznamují s hudbou.

Překvapilo mě zaujetí žáků, pestrost, originalita a poetika v jejich sebevyjádření. Všechny výtvory dětí jsme společně vyhodnotili na třídních předehrávkách podle věkové kategorie. V projektu budeme pokračovat praktickým poznáváním dobrodružného tématu "Co je hudba".

„Hudba je jako když zpívají ptáci. Hudba vznikla díky nástrojům a notám..." */Kryštof 8let/*

„Hudba vyjadřuje pocity - radost, smutek, napětí a lásku..." */Veronika 8let/*

„Hudba je když někdo hraje. Hudba pro mě hodně znamená. Já se zabývám zpíváním a houslemi..." */Tomáš 8let/*

„Z vážné hudby mám rád opery. Někdy bývají smutné, někdy veselé..." */Petr 8let/*

„Hudba je krásné šumění přírody, připomínající naši svobodu. Hudba je přes den krásná, jak obloha bez mráčků a v noci jak obloha s miliony hvězd" */Sabina 12let/*

„Říká se, že nejlepší přítel člověka je pes. Pro mě je to ovšem hudba! V mém životě není den bez ní ..." */Ivana 14 let/*

„KDYŽ HUDBA SKONČÍ, MĚLI BYCHOM BÝT ŠŤASTNI..." */Bětuška 7let/*

více info na www.zusnemcicenh.cz

DDM ORION od začátku roku 2013

Rok 2013 jsme na domečku zahájili tradičním karnevalem, který letos nesl název „Večerníčkový“. Sokolovna plná malých i velkých postaviček z pohádek na dobrou noc se rozezněla v sobotu 27. ledna písničkami, soutěživou atmosférou a dětským švitořením. Díky výborné spolupráci s pracovníky města Němčice nad Hanou a pomoci našich mladých kamarádů z Klubu instruktorů můžeme letošní ročník karnevalu považovat za velmi vydařený.

Prvním táborem tohoto roku byl zimní tábor v Koutech nad Desnou, který proběhl v době jarních prázdnin. Letos už po jednadvacáté se sešla bezva parta lyžařů, snowboarďáků i bobařů a společně strávili krásný týden v Jeseníkách. V letošním roce se 45 účastníků ve věku od 3 – 57 let potýkalo nejen s horským prostředím, ale také s celotáborovou hrou. Malí i velcí táborníci si užívali horského sluníčka i sněžení na sjezdovce ve skiareálu Kareš, kde jsou vybudované ideální podmínky pro úplné začátečníky i zkušené lyžaře. Každý den byl pro děti připravený tematický program. Nebyla tak nouze o plno zážitků a legraci. Jeden den si zastříleli s Rebelkou šipky, jiný den prošli stezkou Doby ledové. Další večer tančili v rytmu „Já tak rád, trsám, trsám“ na Madagaskaru a se Simsnovými si užili karneval na lyžích. Tradiční a očekávanou aktivitou je každoroční slalom lyžařů a snowboarďáků. Po několikaletých zkušenostech nabízíme našim účastníků v ceně tábora výuku lyžování a snowboardingu, ani letos tomu nebylo jinak. Z letošního zimního tábora si děti odvážely nejen spoustu hezkých cen, ale také nové kamarády a plno zážitků. Velké poděkování patří každému, kdo přispěl k výborné atmosféře tábora ať už na sjezdovce nebo v rámci dalšího programu.

V době jarních prázdnin byl připraven také program pro děti, které na hory neodjely. V keramice si děti vyrobily tužkovník, v sokolovně mohly porovnat své síly v různých turnajích a v klubovnách opět zavládla Pizzamánie. I tady byli velkou pomocí naši instruktoři ☺.

Taneční kroužky DDM ORION v měsíci únoru a březnu uskutečnily víkendová soustředění, aby děti dopilovaly své choreografie a mohly tak zahájit soutěžní sezonu na prvních vyhlášených soutěžích. Tou první byl Tancer Cup ve Zlíně, odkud si přivezly mažoretky Babyorionky první místo, orientální tanečníce Aisha druhé místo a další soubory – mažoretky Miniorionky, orientální tanečnice Almira a tanečníci HIP HOPU NH Crew se umístili také na pěkných místech. Všechny taneční kroužky čekají čtyři měsíce soutěžních sobot či nedělí – držíme jim všechny palečky.

V březnu také proběhla první jarní inspirace a to na téma FIMO. Dívky i dospělí účastníci si pod vedením fimařky Soni Holíkové vyrobily krásné originální šperky. Na tuto inspiraci určitě navážeme v měsíci květnu, kdy budeme vyrábět letní šperk – zúčastnit se můžete i vy – které jste s FIMEM nepracovaly.

První ročník taneční soutěže ORION DANCING STARS

V sobotu 23. 3. prošla nová hala SUPROVKA v Němčicích nad Hanou zatěžkávací zkouškou. Sjeli se do ní tanečníci z celé Moravy. Dům dětí a mládeže ORION pořádal právě v hale první ročník taneční soutěže „Orion dancing stars“. Své dovednosti tak mohli porovnat tanečníci v kategorii hip hop, disco, orientální tanec či ostatní kategorie. Bezmála dvě stovky diváků tak měly možnost vidět pestrá hudební a taneční vystoupení, doplněná o krásné kostýmy a originální líčení. Devítičlenná porota měla velmi nelehkou práci, a to nejen v každé kategorii, ale také při výběru absolutního vítěze. Dort ORION DANCING

STARS od Moniky Obdržálkové tak putoval do DDM Oslavany, jejich soubor z 90 možných bodů získal 89. V programu se mimo soutěžní týmy měly možnost prezentovat také nesoutěžní vystoupení, a to v podání mažoretek DDM ORION Miniorionek, kroužku bojového umění – BUJINKAN či nejmenších tanečníků NH hip hop MIMINA. Ti si svým roztomilým vystoupením získali zejména publikum ☺. V programu se divákům představil vcelku neznámý tanec Bollywood v podání Kroměřížské skupiny Rose Line. V přibližně čtyřhodinovém prvním ročníku soutěže vystoupilo 235 tanečníků z 23 souborů, v nesoutěžním programu vystoupilo 41 dětí a 8 dospělých. Z řad diváků podporovalo soutěžící i vystupující děti bezmála 300 diváků. První ročník taneční soutěže připravoval tým pracovníků DDM ORION Němčice nad Hanou přes dva měsíce. Za jejich pečlivou a zodpovědnou práci, která vedla ke spokojenosti tanečníků, jejich vedoucích i rodičů jim náleží obrovské poděkování.

Mgr. Eva Bašková,
ředitelka DDM ORION

Velikonoční prázdniny s domečkem

Dva volné dny strávilo 50 dětí ve společnosti DDM ORION. Ve čtvrtek 28. 3. 2013 dopoledne se v klubovně DDM ORION Němčice nad Hanou sešly děti na Velikonoční dílnu. Společně s Janou Bartošíkovou a Barborou Žeravskou si vytvořily papírový košík zdobený jarním motivem, do kterého vložily vajíčko uvařené v cibulových slupkách. Ale tím to teprve začalo, děti se s chutí pustily do výroby fimo lžičky a veselého přáníčka s motivem zajíčka. Velikonoční dílnu si užilo 15 dětí. Ze čtvrtka na pátek byl pro děti připraven Noční maraton deskových her. Od páté hodiny odpolední se všichni příznivci strategických deskovek sešli v klubovně. Carcassonne střídali Osadníci z Katanu, ti zase Atlantidu nebo Dobu kamennou či Citadelu. Noční maraton jsme uzavřeli posledním soubojem ve dvě hodiny ráno a unavení se zavrtali do svých spacáků. V pátek 29. března se pro 23 dobrodruhů otevřely brány české minulosti. Na jedenácti stanovištích se děti setkaly s různými historickými postavami, které jim zadaly mnohdy nelehký úkol. Po jeho splnění dostaly indicii, která je na konci soutěžního dne zavedla k pokladu. Tak se mladí cestovatelé do minulosti mohli setkat např. s Boženou Němcovou, Napoleonem Bonapartem v bitvě u Slavkova, císařem Rudolfem II. nebo praotcem Čechem. Putování nám zkazilo počasí, ale i tak jsme si dobrodružné dopoledne dosyta užili. Zlatým vyvrcholením byl nález sto padesát let starého pokladu. Velikonoční prázdniny jsou za námi a pomalu se těšíme na letní prázdniny.

Pracovníci DDM ORION

V nejbližší době připravujeme tyto velké akce:

21.4.	Aprílová jízda	Recesně zábavné odpoledne pro celou rodinu
18.4.	Zelená stezka – Zlatý list	Ekologická soutěž pro školy
30. 4.	Slet čarodějnic	Na parketu u stadionu
8.5.	Setkání pod modrou oblohou	Soutěž ve vaření a poznávání přírody pro rodinné týmy, třídní kolektivy, skupiny, přátele a kohokoliv, kdo si chce užít hezký den v přírodním parku Kladecko.
15.6.	NAPOHODU	Zakončení školního roku – vystoupení dětí z kroužků, poděkování externím vedoucím, tak trochu oslavíme 20 let DDM ORION ☺

Pravidelnou aktualizaci naší nabídky najdete na stránkách www.ddmorion.cz nebo na tel. 582 386 137 nebo ve vitríně u kina nebo na facebooku.

Mgr. Eva Bašková,
ředitelka DDM ORION

Z KULTURNÍHO ŽIVOTA

Krajinou ječných klasů

Slyšeli jste už někdy o posvátném vojsku v Hrušáku, bílé paní z víceměřického zámku, Modrovousovi či víle v křenovském lese, nebo třeba o povodni, choleře či obrovském požáru, který téměř zničil naše město?

Jestli ne, tak všechno tohle a ještě další povídání najdete mezi 25 kapitolami knihy Krajinou ječných klasů, jejímž autorem je PaedDr. Antonín Ošťádal a ilustrátorem Květoslav Černý.

Knížka vyšla před Vánocemi na náklady Města Němčice nad Hanou a její slavnostní křest se uskutečnil 16. 12. 2012 při adventním koncertu ZUŠ a pražských hostů.

Kmotrou jí byla paní starostka Ivana Dvořáková.

Kniha není zdaleka psána jen pro mládež. Najdou v ní poučení všechny věkové skupiny.

Pokud vás uvedená témata, která zabírají část hanáckého regionu od Dobromilic po Tovačov, zajímají, můžete do ní nahlédnout v Městské knihovně Němčice nad Hanou, případně si ji zakoupit v Papírnictví u pana Holuba v Němčicích nad Hanou či na kulturním středisku.

PS: Na dotazy čtenářů sdělujeme, že autor bezplatně věnoval tuto knihu Městu Němčice nad Hanou bez nároku na jakýkoli honorář za práci na knize i distribuci.

Divadelní pátky

Skončila šestá sezóna Divadelních pátků. Od září loňského roku se na našich prknech vystřídalo celkem šest divadelních souborů. Sezónu zahajoval divadelní soubor Větřák Pivín s inscenací „Vražda v salonním coupé“, dále se nám představily soubory: Dostavník Přerov, DS Kroměříž, DS Amadis Brno, Rádobydivadlo Klapý a Zdrhovadlo Klášterec nad Ohří. Představení byla odehrána amatérskými divadelními soubory, ale kvalitou se rovnala profesionálním souborů.

Všechna představení jsme oproti minulé sezóně odehráli dle původního plánu. Jedno představení bylo trošku neobvyklé pro diváky a tím bylo představení DS Amadis Brno (Plný kapsy šutrů), kdy jsme diváky posadily na jeviště a ti měli přímý kontakt s herci, kteří předvedli neuvěřitelný výkon. I když diváky tato změna trošku zaskočila, tak představení mělo velký úspěch a v divácké soutěži zvítězilo. Druhým divácky nejúspěšnějším představením byla inscenace Amadeus v podání Rádobydivadla Klapý a bronzovou příčku v této sezóně obsadila inscenace Příliš hlučná samota v podání DS Zdrhovadlo z Klášterce nad Ohří. Na toto představení k nám dorazila i reakce diváka, kterou si dovolujeme se souhlasem autorky otisknout.

Děkuji všem divákům, kteří přišli podpořit amatérské divadlo, a těším se na další setkání v našem sále.

Jana Oulehlová

Kino OKO

V loňském roce jsme se pokusili nabídnout pro naše seniory „Filmový klub SENIOR“, v rámci kterého jsme promítali filmová představení za zvýhodněné vstupné. Vzhledem k tomu, že se tato myšlenka nesetkala s velkým zájmem, nebudeme v letošním roce tento tip představení nabízet.

Pro naše milovníky filmu seniorského věku, ale nabízíme možnost zvýhodněného vstupného na vybrané filmy, a to pro seniory nad 60 let věku za 35,-Kč. V dubnu to bude například romantické drama „Anna Karenina“ a na červen je připraven muzikál „Bídníci“, rovněž za zvýhodněné vstupné.

PŘÍLIŠ HLUČNÁ SAMOTA z pohledu diváka.

Knihou pana Bohumila Hrabala Příliš hlučná samota nedotčena jsem se vydala na náš poslední divadelní pátek letošní sezóny.

Na otevřeném potemnělém jevišti již připravená scéna, sestávající ze samých různě naskládaných krabic a papírů, dávala tušit, že se ocitneme buď někde ve sběrně papíru, stojící na samotě, nebo na osamělém pracovišti sběrny, kde může být dokonce i jeden pracovník. Při vzpomínce na jistou zfilmovanou hru z kotelny, kde dva pracovníci se po celou pracovní dobu posilovali pivem, vedli opilecké řeči a chodili hlasitě močit do kýblu, jsem znejistěla, zda mé kroky příliš větrným večerem vedly tím správným směrem. Do hlediště.

„Ale což, divadlo přijelo za námi až z Klášterce nad Ohří, takže je přinejmenším slušné se na ně podívat“, pomyslela jsem si očekávajíc vzhledem ke své profesionální deformaci, že se tentokrát asi nadřu.

Mé tušení se naplnilo v okamžiku, kdy se z reproduktorů začal linout zvuk strojního zařízení a já jsem ze zvyku začala uvažovat, jaký je to stroj, odhadovat jeho decibely a přemýšlet, zda by bylo nutné měřit hladinu hluku za účelem ochrany zdraví pracovníků. Naznala jsem, že protihlukové chrániče by zapotřebí nebyly, dokonce ani diváci v hledišti si neucpávali uši jako u jiné hry při reprodukci Mozarta.

Po chvíli přišel herec a nesl si pro Čecha nezbytné pivo.

„A je to tady“, lekla jsem se.

Bylo, jenže něco krásného. Monotonii stroje jsem přestala vnímat a nechala se úžasným hereckým výkonem vtáhnout do děje-neděje hry.

Vlastně šlo o mentální hygienu, se kterou jsem se téměř denně setkávala při své práci. Lidé se svěřovali se svým životem, starostmi i radostmi, pracovními problémy, stěžovali si na bezpráví od zaměstnavatelů a měla jsem možnost poznat mnoho inteligentních vzdělaných dělníků –samouků. Taková je i postava této hry, hry s jediným hercem. On, balič u lisu papíru, má značné znalosti z širokého spektra lidské činnosti a vědění. Když najde ve sběru knížku, tiskne si ji k srdci a odnáší domů.

Krásné a dojemné byly jeho vzpomínky na lásky, ztvárněné citem k papírovému věnečku a objetím vlajících, unikajících bělostných papírových závěsů.

Přiznal se, že se nerad myje, no a co ? Člověka v té chvíli napadlo, že i páchnoucí bezdomovce není třeba podceňovat. I oni mají city a duši a kdo ví, jestli ho totéž nepotká. Neštěstí nechodí po horách….

A přišlo i na našeho baliče. Těžkopádný hydraulický lis byl nahrazen svižnějším pneumatickým a stará opotřebovaná obsluha byla vyhozena z práce. Balič naříká nechápaje : „Po třiceti pěti letech mě vyhodili ! Po třiceti pěti letech práce !“

A člověk si uvědomí, že je zrozen pro práci, bez ní nemůže žít, bez ní nemůže být. A někdo ho vyhodí kvůli vyšším zis-

kům. Jak ubohé.

Říkáte si : „ Člověk se rád baví, proč hry o práci ?“

Ano, pobavíme se, zasmějeme se, odlehčíme se. Ale sjede to po nás jako déšť po pláštěnce. Uvnitř nezůstane nic.

Tato hra nám dala myšlenky trvalé.

Představitel ústřední a jediné postavy pan Milota dokázal, že se stírají rozdíly mezi ochotníky a profesionály. Potlesk obecenstva jeho umění ocenil. Skláním se i před celým souborem, který sám knihu pana Hrabala zdramatizoval. A skvěle. Přála bych si, aby zas za námi přijeli

Marie Goricová

Soutěž

Na soutěžní otázku z minulého čísla nám přišly 4 odpovědi a všechny byly správné. Dovolím si podělit se s vámi o jednu odpověď, kterou nám zaslala naše pravidelná dopisovatelka paní Jiřina Kroupová:

„Na obrázku je dům č. 69 na Komenského náměstí. Nyní je zde obchod: Domácí potřeby – železářství.

Narodil se zde Martin Ferdinand Chvátal, malíř a grafik. Narodil se 28. 10. 1736 a zemřel 11. 1. 1809. Pocházel ze selské rodiny, rodiče Adam a Anna Chvátalovi. Prvního vzdělání se mu dostalo na němčické faře. Dle dalších zpráv se dostal na vídeňskou akademii, kde se stal žákem slavného Martina Meytense z Haagu. V roce 1762 vstoupil na Akademii výtvarných umění v Paříži. Martin Chvátal proslavil jméno českého národa téměř ve všech státech Evropy. Jeho obrazy jsou uloženy v mnoha galeriích jako vzácná umělecká díla.“

Redakce děkuje za vyčerpávající odpověď. Ze všech odpovědí jsme vylosovali paní Jiřinu Kroupovou. Blahopřejeme.

Nová soutěžní otázka:

Poznáte z fotografie, kde stojí tento dům.

Městská knihovna

Po Novém roce jsme opět v knihovně začali realizovat besedy se ZŠ a družinou místní základní školy (ve výtvarné výchově jsme poznali díla Josefa Čapka, v angličtině spisovatelů Marka Twaina a Alana Marshalla). Probíhal cyklus besed pro 2. stupeň k výročí 40. založení knihovny v Němčicích nad Hanou a k výročí narození a úmrtí spisovatele Jaroslava Haška nejen o jeho životě, ale především o jeho díle. V brzké době proběhne celorepubliková akce tzv. Noc s Andersenem. A na tuto akci, která se bude konat v pátek 5. dubna 2013, přijede i pan hejtman.

S družinou jsme byli akční, a jelikož jaro je jen v kalendáři a venku nikde, přivolali jsme jaro tím, že jsme Šikulkovi přivázali šálu, která visela na kašně vloni, ale letos nebyl čas, příležitost a nějak se na ni zapomnělo.

Proběhly Pondělní předčítání na téma: William Shakespeare a jeho hry v měsíci lednu, Europeana v měsíci únoru a Císařovna Sissi v měsíci březnu.

Přednášky: Osud a minulé životy, seminář Cesta k úspěchu, skvělou akcí byl tzv. Quilling v knihovně, který jsme se učily s paní Koutnou.

My ženy jsme si užily líčení v knihovně. S družinou jsme bojovali ve čtenářském maratonu, poznáváme pohádky, učíme se, luštíme křížovky. Tak nějak vesele probíhá dění v knihovně. Ke 40. výročí založení knihovny nyní probíhala do 5. dubna 2013 ve foyer kina OKO Němčice nad Hanou výstava s názvem Kniha a akt. Na každé z 15 fotografiích z dílny fotografky Hany Skalkové objevíte jedno dílo z celosvětové literatury. Předtím probíhala výstava s názvem Temperament od Martiny Tománkové z Olomouce. Toť jen ochutnávka, co se v knihovně dělo v zimních měsících od ledna do března 2013. Věřím, že si v budoucnu z pestré nabídky akcí nejen k výročí založení knihovny, které probíhají celý rok, vybere každý. Těším se na vás.

Poklidné a pohodové jaro plné lásky Vám všem přeje

Jana Hošáková

Vpád do Postoupek
aneb Jak svět vidí, kdo málo vidí.

„Bez buzoly, bez terénní mapy nejlépe štábní, bez triedru a bez munice již nikdy více do vesnice !“ volala jsem v duchu za pochodu malebnými Postoupkami, dříve vsí, nyní téměř součástí skvostu jižní Moravy, města Kroměříže.

Moje spolužačka ze střední tam bydlí celý život a já, děvucha ze Slezska, bydlím poblíž ní již přes čtyřicet let a zatím přes mnohá pozvání jsem ji nikdy nepřepadla. Teď jsem to musela napravit, Lída je delší dobu jako zakletá princezna zapíchnutá v patře svého domku mezi stolem a kuchyňskou linkou. Příčinou jejího domácího vězení je operace kolene, kterou podstoupila, ač nerada, tušíc co ji čeká, nicméně z donucení vlastním tělem. Jinak je to holka statečná, nikým se k ničemu nutit nenechá, jenže když to chtělo tělo, tak co se dělat mělo.

Jednoho dne jsem nažhavila bezdrátovou telekomunikaci a oznámila jí, že mám pro ni zázračnou mast, která jí pomůže urychlit proces hojení, a tudíž za ní musím přijet. Humor holka neztratila, prý se na koleno vykašle a bude si rozhánět vrásky. Popsala mi rychle a stručně, abych příliš neprovolala, jednoduchou a nejkratší cestu k jejímu bydlu, a to „polňačkou“, jak se tady říká polní cestě.

„Vylezeš z vlaku, půjdeš rovně, pak přejdeš přes koleje, dáš se doleva a tam uvidíš rozestavěný dům a za ním druhý, dáš se doprava, tam je transformátor a pěšinou přijdeš až k nám.“

Vskutku jednoduché, ale mně několik dní před usnutím vrtal brouk v hlavě, že asi bydlí někde na samotě, když se k ní musí přes koleje, a co když mě smete projíždějící vlak, a co když nepotkám ni živáčka nebo naopak, potkám živáčka úchyláčka ? Byla jsem Lídou ujištěna, že je to „kósek“. Kousek je pojem relativní a já kdysi potkala exhibicionistu i na rušné ulici. Z křoví vábivě lákal můj pohled. Kósek nekósek, teď mám jít sama pustinou !? Ty doby, kdy byly vesnice a jejich okolí plny lidí, psů, koňských povozů, popelících se slepic, kačen na potoce, jsou dávnou minulostí a ani husopasku člověk nepotká. Z husopasek zbylo jen přísloví : „Já jsem s tebou husy nepásl,“ kterým dodnes odrážíme drzost protivníka.

Vesnice už nejsou vesnicemi, všude beton a asfalt, lidé zalezlí, auta a satelity vystrčené.

Dobila jsem kredit i baterii a přese všechny pochybnosti jsem se vydala na cestu, která vlakem trvala sedmdesát minut, ačkoliv Postoupky jsou vzdáleny tak deset kilometrů od mého nerodného bydliště, města Němčice nad Hanou. Celkem čtyři zastávky, ovšem s přesedáním.

Již první krok ve stanici Postoupky byl překvapivý. Vzhledem k situování celé obce, viditelné zpovzdálí, táhnoucí se po jedné straně jednokolejky jsem logicky očekávala nástupiště na její straně. Proč by měla celá dědina chodit přes koleje? Z logiky mě vyvedlo marné mačkání tlačítka pneumatických dveří vlaku. Přepadla mě panika, že nakonec skončím v milované Kroměříži. Nu což, za chvíli jede odtamtud vlak zpět a to už budu mít jasno. Pšoukly dveře naproti a mně se ulevilo.

S nastupující paní jsme při výměně stráží vyměnily i pár instruktážních slov k mé nastávající trase.

Dveře zklaply a my taky. A já, sám voják v poli, jsem šmátrala po mobilu, abych se spojila se styčným důstojníkem a regulovčíkem v jedné osobě ve velitelském stanu. Přestože jsem se na nástupišti, naprosto odporujícím veškerým bezpečnostním požadavkům, cítila jako na zaminovaném poli, cvičný poplach jsem zavrhla, protože po silnici, u níž jsem se ocitla hned po přesunu přes dlouhatánské nástupiště a kolej, pádil cyklista. Tak nač dráždit zbytečně velitele. To se dělá jen v krajní nouzi. Kupodivu jsem si, i s mou šedivou hlavou, mladíka stopla a dokonce mi rád a srdečně poradil nejlepší cestu k jmenované paní.

„Jděte rovně, pak doleva a do kopečka, pak doprava ke kostelu.“

„Vás mi poslali všichni svatí !“ zvolala jsem vděčně a s pýchou, že velitel bude mile překvapen jak úžasně jsem zvládla bojový úkol na obsazení cíle, jsem rázně vykročila. Až na ten kostel, který jsem asi při rozkazu u velitele přeslechla, je směr stejný a ani se nemusím trmácet po nějaké zarostlé polničce. Zteč na vytčený cíl bude o to rychlejší a překvapivější.

Asfaltka se začala strmě zvedat, podle mého neomylného odhadu tak dvanáct stupňů, ale naštěstí jen krátce. Mé zkrácené svalstvo stehenní a lýtkové, navyklé chůzi rovinné, uvádělo tělo v balanc a do přískoků se mi nechtělo.

Nadšení, že už jsem u té mladíkem i velitelem slíbené bílé zdi a transformátoru a navíc u páru u auta v této liduprázdné ulici, mě přimělo slavit triumf otázkou, zda tady bydlí ta spolužačka.

„Paní toho jména tady bydlela, ale zemřela.“

Srdce se mi zastavilo a očividně jsem zesinala.. Proboha, vždyť jsem jí ráno oznámila zahájení operace „Postoupky“ a říkala mi, že se bude dívat z okna, mlelo mi to v palici.

Zeptali se na křestní jméno, řekli mi, že ta bydlí v Postoupkách a já jsem momentálně v Hradisku a vysvětlili mi cestu, která byla velmi jednoduchá a krátká. Vděčně jsem podotkla, že to do sebe obce nějak vrostly, ale od nich jsem se vděku nedočkala. Asi proti tomu měli cosi, co bylo lze přečíst z jejich natažených obličejů.

Po chvíli chůze se mi chtělo poskočit. Už jsem asi tady. Tady jsou ty párem popsané garáže, tady je další transformátor a tady ten chodníček a za ním ….CÍL.

Zazvonil mobil a velitel hulákal : „Prosímtěkdejsiužjsituměladávnobýtkudychodíš?...Jakégaráženprobohacodělášvhradisku?! Otoč se, jdi dolů s kopce zpátky směrem k nádraží, tam zabočíš doprava a u bílého rozestavěného domu doleva a znovupřipomínámžepůjdešpopolňačce!!!“

Tak jo a s úlevou, že jsem v dobrých rukou šarže se vrhám do dalšího pochodu.

Když se mi zdá, že už jsem blízko cíle - znova mobil.

„Můžeš mi, říct kde jsi teď? To není možné. Víš co, jdi rovnou na vlak, protože ti za chvíli jede. Vykašleme se na to, ty sem netrefíš nikdy.“

Asi ji už hodně bolelo, fakt hodně bolelo koleno, jak byla vykloněná z pozorovatelny a mlela ji zima z tří zmrzlých a já stále nikde. A měla mě plné zuby. Jenže, já se vzdávám nerada. U cíle se nevzdávám nikdy. Přeci nebudu zbaběle prchat z boje, zejména když instinktivně cítím vítězství na dosah. No nic?

Burácela, ať jdu tedy dál, ale zpět, pak doprava a po polní cestě vzhůru. Mé námitky, že jsem odtud právě přišla patrně zněly švejkovsky, protože mi už vůbec nevěřila a hromovala a láteřila jako poručík Lukáš. K odhalení mé pozice by snad pomohl už jen výbuch. Zalitovala jsem, že nemám munici.

Poslušna jejího povelu jsem vystřelila zpět do míst, které jsem před chvílí opustila a k mému štěstí se tam objevila chemická blondýna středních let. Poradila mi, ať se vrátím odkud jsem právě přišla a před tím šedým domem jdu po cestičce nahoru a dům nad tím rozestavěným bílým je dům hledaný, ten, z kterého se kouří.

„Hurá, ona topí!!!“ zvolala jsem jsouc již

větrem ošlehaná, abych zakryla své rozpaky, že žádný kouř nevidím. Nečekané zajásání paní pobavilo a s rozkoší vtáhla cigaretový kouř. Toho jsem si všimla, ale jaký měla paní nos bych popsat nedokázala. Šedý zákal nepříjemně kalí obličeje i krajinu.

Ostrým pochodem jsem došla polní cestou až před šedý dům, jenže… tam mi náhle polní cesta zmizela, kolem domu vše rozoráno. Tak to mě už dožralo. Oni snad rozorali tu polničku! Zřejmě před chvílí. Mně naschvál! Vrhla jsem se s plnou vervou vzhůru, přes spáleniště, přes rozorané stezky a bylo-li by třeba, tak třeba i přes krvavé řeky. Toho kupodivu třeba nebylo.

Došla jsem k domu - od kterého jsem už jednou byla odvelena - ale tentokrát jsem přišla zezadu. A zase mobil.

„Už jsi na nádraží?“, zaznělo poněkud ironicky.

Popsala jsem, kde asi jsem, a ozvaly se výkřiky, co že dělám v Postupkách ? Mám být v Sádkách !

Proboha, mně ta voda snad nemine. To mě zlomilo. Tipla jsem mobil a důrazně zabouchala na nejbližší okno.

Bylo mi sděleno, že jsem na místě, ať se vrátím pár kroků zpět a zazvoním na třetí dům. „Ten rohový“, dodali při pohledu na mě.

No, tak konečně zvoním na cíl mého pochodu, ke kterému jsem se jednou těsně přiblížila z Hradiska, podruhé jsem ho obešla zezadu a po třetí se do něho strefila zpátečkou. Ne nadarmo se říká: Do třetice všeho dobrého.

Zdaleka jsme nestihly probrat taktiku a strategii předešlého a příštího životního boje a byl tu čas na ústup. Šla jsem s plnou polní. Lída mě vybavila potravinami na přežití i pro případ, že bych do zimy návrat domů nestihla.

Chtěla jsem odkráčet k vlaku po cestě mně teď už nejdůvěrněji známé.

Okno vystřelilo: „ZAHNI!“

Střemhlav jsem zahnula a šla málem: K zemi! I bez povelu. Možná z obavy, že se po mně bude střílet.

Konečně jsem se tedy ocitla na tolik hledané polňačce a kmitala směr vlak. Regulovčík Lída měla pravdu. Cíl můj, kterým byl dům její byl od vlaku po polní cestě opravdu kósek. Jen cestu najít !!! A nenechat se řídit nasazenými záškodníky a provokatéry , nýbrž věřit svému veliteli, byť raněnému.

Poučení je jasné. Dokud nebudu zase vidět jasně, nemohu dobývat taktikou rychlých vpádů neznámé objekty v neznámém terénu.

Zato k průzkumům časově neomezeným jsem použitelná.

Marie Goricová

Plesová sezóna 2013

5. HASIČSKÝ BÁL

Dne 26. 1. 2013 nastal čas pátého Hasičského bálu v Němčicích nad Hanou.

V 9 hodin se sešli členové SDH Němčice n/H na hasičské zbrojnici, aby převezli pivo, alkohol, veškeré občerstvení a věci na výzdobu bálu na sokolovnu. Po naložení jsme se přesunuli na sokolovnu, kde nastaly přípravy na večerní bál.

Někteří členové pověsili uniformy, hadice a nalepili plakáty s hasičskou tématikou. Další členové našpendlili nápis našeho bálu a další chystali ceny do tomboly. Také v baru a u piva jsme pilně pracovali, abychom vše nachystali. Ve 14 hodin jsme se rozešli domů nachystat na večerní akci.

Již od rána naše členka Jiřka Hrubá a kuchařky v kuchyni na základní škole připravovaly jídlo na hasičský bál.

V 18:30 hodin jsme se začali scházet na sokolovně. S příjezdem kapely LOS PLAYBOYS jsme dolaďovali přípravy na bál. V 19:30 hodin jsme byli již všichni v sokolovně a po příchodu posledních opozdilců jsme udělali společnou fotku a bál mohl začít. Návštěvníci začali chodit hned po osmé a sál se brzy zaplnil.

Po slavnostním zahájení Monikou Kvíčalovou a Jiřím Vrbou bál začal.

LOS PLAYBOYS vykouzlili příjemnou atmosféru, aby si lidé mohli zatancovat a bavit se.

Naši členové u piva a v baru se snažili, aby se návštěvníkům bálu dostalo, čeho si žádali.

Také kluci v kuchyni se snažili nasytit hladové, které nalákala naše kuchyně, kde si mohli dát naše oblíbené výpečky se zelím, uzené koleno anebo řízek.

Čas běžel a nastal čas pro přehlídku hasičských uniforem za vtipného komentování Jiřím Vrbou. Naši členové předvedli hasičské uniformy od historických, které nám zapůjčil pan Vláčil z hasičského muzea v Olšanech, až po ty současné z našeho vybavení. Na závěr přehlídky náš velitel Vladimír Kyselák seznámil návštěvníky bálu s hasičským označením a vyznamenáním na uniformách. Přehlídka se všem líbila a sklidili jsme velký potlesk.

Po půlnoci jsme vylosovali tombolu, kde bylo hodně cen, za které chceme poděkovat všem sponzorům a našim členům kteří také přispěli.

Nikomu se nechtělo domů a tak musela kapela něco přidat. Brzo ráno jsme se potom rozešli domů.

Mně osobně překvapila velká účast návštěvníků, kteří přišli, a i když nám začalo postupně docházet pití, tak se skvěle bavili. Bál skončil a na další bych vás chtěl pozvat 25.1.2014.

Pavel Kvíčala

Školní ples

Letošní plesovou sezónu zahajoval Školní ples, který se konal v prostorách Restaurace Zátiší. Výzdobu připravili žáci naší základní školy a její instalaci zajistili členové rady školy a Přátel otevřené školy společně s dětmi. O výborné občerstvení se postarali zaměstnanci restaurace. Celý večer nám k tanci hrála skupina Profil z Rýmařova, kterou jsme znali již z loňského plesu.

O příjemné zpestření večera se postarali úspěšní zpěváci naší školy, kteří nás reprezentují na pěveckých soutěžích a to Tereza Kvapilová, Kamila Janová a Michal Lenert. V programu se představily také orientální taneční z DDM ORION. Naše velké poděkování patří sponzorům, kteří nám pomohli připravit bohatou tombolu. Výtěžek z plesu byl věnován do občanského sdružení Přátelé otevřené školy a bude použit pro potřeby žáků naší školy.

Děkuji za spolupráci všem, kteří nám ve svém volném čase pomohli připravit tuto společenskou akci. A těším se na setkání s Vámi na příštím Školním plese.

Jana Oulehlová

Myslivecký ples

Dne 23. 2. 2013 ve 20.00 hodin uspořádal v sále místní sokolovny myslivecký spolek Němčice nad Hanou svůj druhý myslivecký reprezentační ples. Po zkušenostech s přípravou plesu v roce minulém, kdy byl ples velkou části veřejnosti velmi kladně hodnocen, jsme se rozhodli v tomto trendu pokračovat a pokusit se v roce letošním ještě více vyjít vstříc jak myslivecké, tak nemyslivecké veřejnosti. Následující přípravy se proto ubíraly tímto směrem. Naši myslivci věnovali přípravě letošního plesu mnoho hodin i svého volného času. Jednalo se zejména o zajištění plesu tak, aby oslovil co největší část veřejnosti a tím se přispělo k jeho plné návštěvnosti. V přípravě plesu nesmělo být nic opomenuto, jelikož místní veřejnost již byla velmi zvědavá, zda laťku, kterou jsme nasadili v roce minulém, udržíme minimálně ve stejné výši. Se zájmem jsme sledovali, jak se naše aktivita a to jak na poli propagace plesu formou plakátování, webových stránek, tak i osobními návštěvami občanů projeví na návštěvnosti našeho plesu. Je třeba říci, že obětavá práce našich členů přinesla své ovoce. Během jednoho týdne byl ples vyprodán a mnoho zájemců o vstupenky se nám stále hlásilo. Samozřejmě všem muselo být vyhověno jistými úpravami sálu. Pro návštěvníky plesu bylo připraveno vše potřebné a v takovém rozsahu, aby byly uspokojeny i ty nejnáročnější požadavky. Mezi ně patří obvykle kvalitní myslivecké menu a bohatá zvěřinová a sponzorská tombola. Základem dobré zábavy je samozřejmě i kvalitní hudba. To se plně podařilo a hudební produkce skupiny Classic Kroměříž byla na vysoké úrovni. Letošní ples se proto nesl v duchu vynikající zábavy všech zúčastněných. Myslivecká kuchyně byla stále velmi početně navštěvována a také přilehlý bar si na nedostatek práce nemohl stěžovat. Jistého vzrušení a očekávání mezi našimi hosty v sále se již tradičně dočkala naše zvěřinová a sponzorská tombola. Nebylo se čemu divit, vždyť v tombole na výherce čekali zající, bažanti, kachny a zejména hlavní ceny jako 1 ks jelena, 3 ks černé zvěře, 1 ks daňčí zvěře a 1 ks srnčí zvěře. Vše dopadlo k všeobecné spokojenosti a ceny si odnesli většinou hosté plesu a tak to má být. Změnou oproti plesu minulému bylo vydražení 1 ks černé zvěře ve prospěch fondu ohrožených dětí. Záměr se plně podařil a částka získaná dražbou již byla odeslána na kompetentní místa. Tímto aktem chtěli naši myslivci veřejnosti připomenout, že ne vše, co se o nich říká a píše, se zakládá na pravdě a že jsme také lidé, kteří přírodu mají rádi a chtějí být v každém ohledu jejími ochránci a dobrými hospodáři. Náš ples zdárně pokračoval až do brzkých ranních hodin, kdy se všichni účastníci sice unaveni, ale spokojeni rozešli do svých domovů. Za velmi zdařilý průběh plesu je třeba poděkovat všem účastníkům, aktérům a sponzorům. Velký dík patří i našim členům za jejich obětavost, bez níž by nebylo možné ples úspěšně zvládnout. Již dnes se těšíme na ples příští v roce 2014. Ještě jednou díky všem.

Buriánek Zdeněk
předseda MS Němčice nad Hanou

Historie

Historie němčických hospod 3. část

Sokolovna

Vznik hostince v němčické sokolovně se datuje do roku 1939. Na Silvestra 1937 vyhořel hostinec „Na Pinduli" a tělocvičná jednota Sokol, která zde byla v nájmu, se s majitelkou hospody na další spolupráci nedohodla a rozhodla se vybudovat vlastní sokolovnu. Ta byla vystavěna v průběhu roku 1938. Jednota Sokol v ní chtěla provozovat také hostinec, ale nevlastnila hostinskou koncesi. Proto se dohodla s Františkem Matouškem, který přenesl licenci, kterou vlastnil na svůj hostinec v č. 72, na novou sokolovnu. TJ Sokol byl však v roce 1941 protektorátními úřady zakázán a jeho majetek zabaven. Sokolovna včetně hostince byla uzavřena a zapečetěna. Svůj majetek dostal Sokol zpět až po osvobození v květnu 1945.

Po roce 1948 hostinec převzalo a provozovalo družstvo Vzlet. Po 2. světové válce se zde pořádaly tzv. čaje, které se konaly vždy v neděli odpoledne. Postupně se však tyto akce přestaly pořádat a místní mládež jezdila na čaje do okolních vesnic – např. do Čelčic, Pivína, Tištína či Tvorovic.

Z hostinských, kteří vedli hospodu delší dobu, lze zmínit např. Miluši Mikalovou, která zde působila s přestávkami 13 let. Čepovalo se zde přerovské pivo, a to až do 80. let, kdy došlo k reorganizaci a hostince musely povinně odebírat pivo z okresního města, tedy z Prostějova. Přerovské pivo se zde začalo točit opět až po roce 1989. Po tomto roce však ztratil dosavadní provozovatel Jednota o vedení hospody zájem.

V roce 1992 převzali hostinec bratři Zatloukalové. V souvislosti s rekonstrukcí sokolovny v roce 2002 byl provoz hostince po více než 60 letech ukončen.

Zátiší

Restauraci Zátiší otevřeli bratři Zatloukalové 1. prosince 1991. Od počátku bylo v provozu venkovní posezení, které bylo posléze zastřešeno. Později byla v 1. patře otevřena ubytovna s kapacitou 40 lůžek. V současnosti je majitelem i provozovatelem restaurace a penzionu Jaroslav Zatloukal. Od otevření se zde čepuje přerovský Zubr, později byl výčepní sortiment rozšířen také o Gambrinus.

Koruna

Budova se začala stavět v 80. letech jako stravovna pro státní podnik Jednota. Po roce 1989 ztratila Jednota o objekt zájem a ten byl dostavěn na náklady města. V provozování restaurace se v 90. letech vystřídalo několik osob. V roce 2002 zakoupil objekt Jan Hrabal. Součástí objektu je pekárna MOPS, druhou část má pronajatu Jaroslav Zatloukal jako hospodu, ve které se točí přerovský Zubr.

Snack - Bar (dříve Joši Bar)

V červnu 1993 otevřel Jan Šírek v Masarykově ulici č. 138 JOŠI Bar s kapacitou 35 osob. Součástí provozu byla též kuchyně, která fungovala na základě minutek, pohárů apod. Čepoval se zde Radegast desítka a také dvanáctka, kterou po dvou letech nahradila dvanáctka plzeňská. Součástí budovy byla také autoopravna, kterou vedl František Šírek.

V roce 2003 zakoupil budovu Jaroslav Zatloukal, který přestavěl první patro na ubytovnu pro 30 osob. Od počátku roku 2007 je provozovatelem Jiří Svobodník, který vybudoval venkovní posezení pro cca 40 lidí. Točí se zde Radegast 10°, Kozel 11° a v letních měsících také Plzeň 12°.

Přerovská pivnice

Přerovská pivnice, která se nachází v ulici Horní brána č. 420, byla otevřena 1. května 1997. Provozovatelem pivnice je Josef Lenert. Od otevření se zde čepuje přerovský Zubr. Hostinec má kapacitu 40 míst na sezení, hraje se zde např. liga šipek či každou neděli večer mariáš. V provozu je též venkovní posezení.

U slona

Restauraci a cukrárnu U slona otevřel Jan Hrabal 12. února 2007. Kapacita 50 míst se navyšuje v letním období o dalších 30 míst díky venkovnímu posezení, které bylo vybudováno v roce 2010. Součástí „zahrádky" je i dětské hřiště. Zpočátku se zde čepoval světlý a tmavý Staropramen, v současnosti tvoří pivní sortiment Černá hora, Rychtář a Plzeň 12°.

Na vrátnici

Nejnovější z němčických hospod, plzeňský výčep Na vrátnici, otevřel Lubomír Konšel na začátku letošního roku v administrativní budově objektu bývalých Stavebních strojů. V současnosti probíhá zkušební provoz a otevřeno je pouze o víkendech. Čepuje se zde plzeňská dvanáctka.

Závěrem bych chtěl vyjádřit poděkování všem majitelům, provozovatelům či personálu hospod současným i někdejších za zapůjčení fotografií a poskytnutí informací, bez nichž by historie Němčiných hospod nemohla být sepsána.

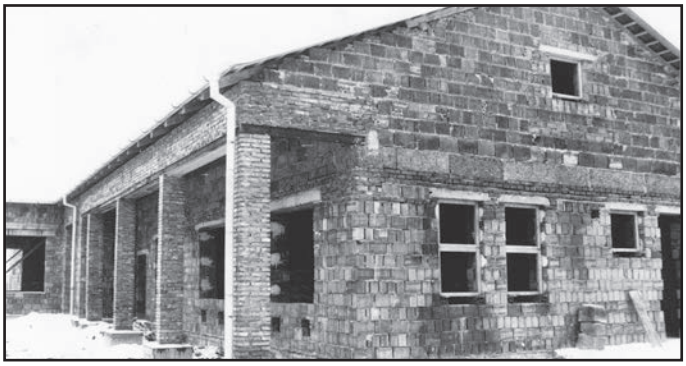
Mgr. Josef Matoušek

Slavnostní otevření sokolovny

Hostinec na sokolovně

Výstavba Koruny

Jan Šírek v JOŠI Baru

Milí čtenáři časopisu Lupa,

církev prožívá nejkrásnější období církevního roku - Velikonoce, oslavu Kristova vítězství nad smrtí – on vzal na sebe všechny naše hříchy, aby nám otevřel cestu do Božího království – v tomto poselství si věřící uvědomují radost a naději, kterou dává Kristus každému člověku, který v něho uvěří. Není to radost pramenící z nějaké povedené věci, ale radost, která má svůj zdroj v Bohu, a proto není závislá na tom, jaké prožíváme právě ve svém životě období; i ten kdo zažívá trápení, může mít v srdci tuhle radost, protože její dárce je Duch svatý.

Je to vrcholný projev Ježíšovy lásky ke každému z nás. Než nastala radost vzkříšení, Ježíš musel projít křížovou cestou bolesti. Už to tak v životě chodí, že všechno, co za něco stojí, je vykoupeno bolestí. Rodiče vychovávají své děti a stojí je to mnoho trápení a nervů, sebeodříkání a jestli chtějí dobře vychovat své děti, musí vychovávat i sami sebe. Když dva lidé spolu uzavírají sňatek, ztrácí svobodu, aby získali něco mnohem hodnotnějšího.

Proto musel i Ježíš přijmout utrpení a smrt, aby se nám otevřela cesta do nebe. Můžeme se ptát: trpěl za nás Ježíš dostatečně, aby zahladil naše viny? Lékařská věda může u každého člověka stanovit nejzazší hranici bolesti, za kterou už člověk pociťuje obrovskou, jedinou bolest, která se už dále nedá stupňovat. Tedy tělesná bolest má určitou hranici. V životě člověka neexistuje ovšem jen tělesná bolest, ale i duševní utrpení, a to změřit rozhodně nelze. Ale i tady se ukázala možnost diferenciace: čím je člověk tvrdší, bezcitnější, tím méně se ho duševní utrpení dotýká. A naopak, čím citlivější, jemnější je člověk, tím je zranitelnější. Lze to zformulovat i takto: největší bolest pociťuje ten, kdo má největší lásku! Kolik musí vytrpět rodiče, když vidí trápení svých dětí, kolik musí snést bolesti ten, který vidí toho, kterého miluje, v nesnázích?

My jsme si ve velikonočním třídenní uvědomili utrpení našeho Pána. Dá se změřit? Není Kristovo utrpení už mnohokrát překonáno nesmírným utrpením mnoha lidských bytostí? Nevymysleli lidé ještě rafinovanější způsoby smrti než kříž? Vypil Kristus kalich lidské bolesti až do dna? Není jeho láska jaksi „překonána“ tím, že by někdo trpěl víc než On? Ne! Kristus jistě na kříži fyzicky trpěl až k prahu bolesti. Není pochyb o tom: Kristus miloval nejvíce, až do krajnosti, a proto nejvíce trpěl. Jeho láskou jsme vykoupeni, tato láska nás zachraňuje.

Pak tato doba by měla být dobou křesťanské radosti, radosti ze vzkříšení, radosti z nového života, který nám dává Ježíš Kristus. Někdy se mi ale zdá, že je pro nás snadnější dobře prožívat dobu postní než velikonoční. U postní doby víme, jak na to – předsevzetí, odřeknutí si něčeho, pro věřící více modlitby – možná se nám to vždy nedaří, ale víme, jak by měl půst asi vypadat. Půst je v každém náboženství přípravou k něčemu velikému. Ale co s radostí doby velikonoční? Radost ze vzkříšení většinou prožíváme o velikonoční vigilii, v neděli a snad i v to pondělí, pak ale většinou začíná „normální“ období roku. Svatopostní úsilí a tajemství Velikonoc jsou minulostí. Asi je to tím, že probudit v sobě pocit radosti a štěstí je mnohem těžší, než se snažit o kajícnost a lítost či skutky pokání. Přikázat si, že budu šťastný a radostný, snad ani nejde. Jistě víme, jak dosáhnout veselosti a uspokojení, ale zároveň cítíme, že to není ta pravá cesta. Skutečná radost totiž nevede k bolení hlavy, rozbouřenému žaludku a kruhům pod očima; skutečná radost dává skutečný život. Ano, pravé štěstí si člověk nemůže poručit ani naplánovat, vydělat ani získat nějakou lstí. Pravé štěstí je Boží dar – dar, který nám Bůh už dal a dává – dar, který přijímáme skrze víru. Uvěřit Bohu, uvěřit v Kristovo vzkříšení a uvěřit ve vzkříšení, které Bůh chystá i pro nás, to je ta cesta ke skutečné radosti.

Za chvílí nás čeká jeden z nejkrásnějších měsíců v roce – květen.

Měsíc květen je spojený nejen nádherně rozkvetlou a všemi možnými barvami hýřící přírodou, ale i s obdobím, kdy zvláštním způsobem uctíváme Pannu Marii, které je zasvěcen celý tento měsíc. Básníci pokládají měsíc květen za nejkrásnější měsíc v roce, měsíc, kdy je již příroda definitivně probuzena ze svého zimního spánku a kdy se i lidské srdce probouzí ze spánku, zapáleno citem nejkrásnějším – láskou. V církvi je zasvěcen Panně Marii a konají se tzv. májové pobožnosti. Někomu může připadat konání májových za zvyk již překonaný a může to považovat za ztrátu času. Opak však je pravdou a květnové pobožnosti nám mají co říci i v dnešní době. Jaký cíl vlastně sleduje konání májových? V prvé řadě je to oslava Matky Boží Panny Marie, v druhé řadě je to povzbuzení k následování jejích ctností, jakési vybídnutí, abychom kráčeli ve šlépějích Panny Marie a šli k Ježíši Kristu. Marie je Matka Spasitelova.

Maria vidí toho, kterého tolik miluje, svého syna, umírat v bolestech, spolu s ostatními odsouzenými zločinci. Umírá tou nejhorší smrtí, jaká je možná –na dřevě kříže – a ona, jeho matka, nemůže vůbec nic, jenom tu stát a dívat se na tuto hroznou tragédii. Právě touto svojí přítomností přináší největší oběť své mateřské lásky k svému trpícímu synu. Stojí pod křížem stejně pokorně, jako tehdy, když odpovídala andělovi při zvěstování: „Staň se podle tvého slova.“ Jako matka je se svým synem stále. V dobách jeho nejútlejšího dětství, při útěku z Egypta, nebo v Káně Galilejské a také později v důvěrném mateřském spojení, když káže radostnou zvěst a uzdravuje nemocné. Je s ním i nyní, když jí nejvíc potřebuje. Mariin život byl putováním k Bohu tak jako život každého smrtelníka s tím rozdílem, že nikdo nemiloval Boha s takovou čistou a velkou láskou jako jeho matka. Ale i Mariin život byl, podobně jako život náš, životem poutníka. I ona prožívala nejistoty a úzkosti, ze kterých ji mohla pomoct jen víra. To můžeme vidět v evangelijních událostech jejího života – ve všech obstála díky své oddanosti a víře. Golgota – je však Mariina nejtěžší zkouška víry. Golgota převýšila všechno, co dosud prožila. Dokážeme si představit její rozpoložení? Marii anděl zvěstoval, že skrze ni přijde na svět Spasitel. A ona Ho nyní vidí umírat na kříži. Jaká to tehdy byla pro ni vnitřní krize víry: Copak Bůh na Ježíše zapomněl? Nebo Ježíš není Spasitel ? Mariina víra musela být natolik silná, že byla schopna s vírou přijmout i tento nejtěžší kříž. Pro nás je už pohled na kříž – všedním pohledem. Denně se na něj díváme, tedy pokud nám visí doma na zdi. Právě v Mariině pohledu však můžeme vidět mnohem víc. Skrze všechny její bolesti vidíme Spasitele, který se kvůli nám stal posledním z posledních. Umírá, aby za nás vzal naše hříchy. A právě tento pohled na Ježíše je naší nadějí, naší nevyčerpatelnou nadějí, která se uskuteční třetího dne, kdy Mariin Syn vstane z mrtvých jako Spasitel světa, aby nás oslavil spolu se svou matkou.

Milí čtenáři,

přeji vám i sobě, aby pro nás májové pobožnosti, byly prostředkem přiblížení se k naší Matce Marii. Vždyť ona byla jednou z nás, ona prožívala stejné radosti i bolesti a útrapy života jako my, a proto nám je tak blízko. Nezapomeňme se k ní obracet se svými prosbami – vždyť každý syn plní přání své matky. A zároveň vnímejme Marii jako naši starší sestru ve víře – vždyť ona si svou víru v Ježíše musela tvrdě probojovat, jak říká Simeon: „ Její duší pronikne meč.“ – Ona i přesto obstála. Ať je Maria naší průvodkyní na cestě ke Kristu. V naší farnosti budou májové pobožnosti v měsíci květnu po každé mši sv.

P. Tomáš Strogan

Z ČINNOSTI SPOLKŮ

Zasněžené jaro v Pantléku

Jistě není novinkou pro žádného, že to letošní jaro je opravdu netradiční, co se týká počasí a přírody. Mnohým z nás připravilo nejedno překvapení. My jsme se na jaro velice těšili, protože jsme chystali program na Velikonce a měli jsme naplánované vystoupení ve vyškovském zooparku. Připravili jsme si scénáře na Masopustní přivítání průvodu, který měl za účasti kejklířů a masek projít celým zooparkem. Měli jsem připravené scénáře na Babiččin dvoreček, jak budou děcka zametat dvůr, jak se tam vyplatí nehodný a líný hospodář, jak si na něj bude selka stěžovat. Dokonce jsme měli nachystaného medvědáře s medvědem a stárka, který chasu povede celým areálem. Míša Lenert vymýšlel ozvučení u nového selského stavení a domečku, aby byl slyšet celý text programu. Domluvili jsme, kdo upeče koláčkya zopakovali celý program. Prostě - chtěli jsme se blýsknout. Práce s tím bylo, jak by řekl náš dědeček - „habakuk“. Přišel den „D“ a sněhová kalamita hlavně na Vyškovsku a okolí, celé dopoledne jsme se domlouvali, jestli vůbec pojedeme, protože mnozí z nás si vůbec netroufali sednout za volant. Nakonec jsme se sešli ve stodole zooparku - samozřejmě na dvoreček jsme nešli do domečku také ne. Prostě jenom ta stodola nám zbyla. A kdyby nebylo kejklířů, vedoucího zooparku, který dělal zadní nohy velblouda a rodinných příslušníků pracovníků zooparku, tak by prostě nikdo nedorazil. Ale vystoupení nakonec v naprosto improvizovaném provedení proběhlo, děti i dospělí si zatancovali, scénka s medvědem (půjčená kůže z Nezamyslic - která byla „zajetá“ na nezamyslickém masopustu) také proběhla. Bylo to ovšem s nasazením života; od té doby vím, jak „smrdí“ medvěd. Nakonec se přece jenom ukázalo, že odpoledne se protáhlo až do večera, kdy naši poslední členové opouštěli zoopark, děcka si nechala namalovat obrázky na tváře, žonglovala s talířkama, házela míčky, pak se přidali i dospělí a bylo veselo. Jídla a pití bylo nachystáno pro tísícihlavou návštěvnost, tak se jedlo a pilo až do tmy. Zkrátka nakonec to bylo komorní, ale moc hezké.

Jaro pokračovalo naší Smrtnou nedělí - tak to se opět hlásil jiný přírodní živel o své království - vítr fičel až tak, že jsme nakonec nemohli zapálit ani Smrťáka, ani Smrtku; jediné co se stalo, že se na nás naši kamarádi hasiči pěkně naštvali, protože v době vystoupení hlídali hranici. Kvůli špatnému komunikačnímu spojení ji hlídali zbytečně až do konce, za což se jim musíme dodatečně omluvit a ještě nás to bude asi něco stát. Ale to jsou ty stinné stránky, nic není takové, jak to z počátku vypadá. Mši svatou okrášlila děvčátka v krojích a s májíčky, a i když byla zima, přece jenom jsme se vydali na koledu. Hned v prvním domečku nám neotevřeli, ale my jsme se nevzdali, šli jsme dál a potěšili svoji koledou jiné, co byli doma a na nás čekali. Cestu jsme si tentokrát rozdělili, abychom mohli dát děvčátům horký čaj a trošku je nechat ohřát. Pak jsme navštívili babičky a dědečky v penzionu a pokračovali v obchůzce. Na odpoledním vystoupení se nás sešlo přes čtyřicet vystupujících. Poprvé jsme nechali probudit na polštářích naše nejmenší v nových krojových šatičkách a čepečcích a s krásnými děvčátky vystoupil i malý Matýsek. Ti větší pak za zpěvu Daniely tančili už skoro opravdové tance. Nakonec všem Peťa přednesl pohádku o Palečkovi a opět se ukázalo, že v jednotě je síla, a velikánskou šišku kluci přinesli až k mamince, a tam se všichni nacpali koláčky od Bohunčiny babičky, a protože žádný nezůstal, tak musely být náramně dobré. Pak už následovaly tance těch dospělých a dospělejších - šla jedna beseda za druhou - Hanácká, Moravská i Československá. Závěr měl být vynesení Smrtky a Smrťáka - tentokrát by opravdu dobře hořeli, měli ručičky i nožičky vycpané slámou, to by byla vatra, ale nebylo nic, jenom vítr a nakonec nespálená hranice. Ani výfuky jsme nepálili - jak to letos tedy celý rok bude, si netroufám ani odhadnout. Závěr měl být překvapením pro diváky; měli jsme všichni tančit venku „Němčicko tančí“ a to by byl pohled na 40 tanečníků! A tak jsme nakonec museli značně omezit počet a zatancovat na pódiu. Ale i tak jsme měli z vystoupení dobrý pocit, protože diváci byli skvělí a mnozí nám řekli, že se jim vystoupení moc líbilo. Za což jim samozřejmě moc a moc děkujeme.

Další neděli jsme vystupovali v Prostějově v Domově důchodců, vystupovali jsme v sále a venku bylo jarní sluníčko, na vystoupení s námi diváci zpívali a tleskali do rytmu. I když bylo z minulé neděle dost dětí nemocných a nedojely, bylo to hezké. Ale hned 3 dny po Velikonocích jsme měli domluvené vystoupení na náměstí ve Vyškově - bohužel zase nic, pro nepřízeň počasí se akce nekonala.

Co se nám ovšem povedlo, to bylo hrkání na Zelený čtvrtek, Velký pátek i na Bílou sobotu, kluci s hrkačkama pilně nahrazovali zvony, které měly být v tu dobu v Římě. V sobotu pak při obcházení a říkance vybírali koledu a hlavně syrová vajíčka. Někde nám sice řekli, že vajíčka jsou drahá, ale stejně jich bylo na pořádnou smaženici dost, až se divím, že z toho nebyl nějaký žlučníkový záchvat. Dokonce nás při koledě jeden malý koledníček Štěpánek přivítal se svoji řehtačkou a slíbil nám, že nám příští rok pomůže hrkat.

Když to tedy tak dáme pěkně dohromady, tak jsme sice měli přichystaný hezký program, ale moc lidí nás na vystoupeních neviděl; co se dá dělat, snad příští jaro bude pro nás veselejší, ale i tak folklor máme stejně rádi a taková zima nás jen tak neodradí.

Jana Otáhalová

Na Štaci

Vážení čtenáři a příznivci divadla, Divadelní spolek Na Štaci z Němčic nad Hanou má za sebou další náročný, ale krásný rok, který vyvrcholí vystoupením na Hanáckém divadelním máji 2013. Díky finanční podpoře města Němčice nad Hanou jsme mohli započít zkoušet veselohru Zdeňka Podskalského Žena v trysku století, kterou režírovali členové spolku Jarda Lejnar a Zdena Gregorová. Dotaci jsme použili na ušití kostýmů a výrobu rekvizit. Díky podpoře zastupitelstva města Němčice nad Hanou, pracovníků kulturního střediska, ochoty a obětavosti všech členů spolku, jsme mohli s úspěchem odehrát tuto hru. Symbolicky 8. března 2013 v kině Oko v Němčicích nad Hanou. Hlediště bylo zaplněno do posledního místa a pozitivní reakce diváků, jejich smích a potlesk, byl pro ochotníky nejlepší odměnou za jejich výkon. Kladně byla hra přijata i na Divadelním festivalu v Kojetíně a v Ivanovicích na Hané. Do budoucna nás čekají štace v Prostějově, Nezamyslicích. Morkovicích, Chropyni atd.

Kromě toho podstatného, co dělá divadelní spolek divadelním spolkem, tzn. tvorba divadla, pomáhají členové DS Na Štaci při organizování Divadelních pátků, které pořádá kulturní odbor města Němčice nad Hanou. Snažíme se o to, aby hostující soubory odjížděly z Němčic s pocitem, že se sem vždycky rádi vrátí.

Další tradiční akcí, kterou pořádá DS Na štaci, je divadelní ples. Ten letošní byl v pořadí devětadvacátý. Na přípravě plesu se podílel celý spolek včetně rodinných příslušníků a kamarádů a na výsledku to bylo určitě vidět. Díky sponzorům byla bohatá tombola, k tanci hrála skvělá skupina Peter´s music a taneční vystoupení se nám postarala hip-hopová taneční skupina Duck beat z Přerova. O půlnoční překvapení se postaraly Sestry k akci. Pomyslnou třešničkou na dortu bylo vyhlášení nejlepší masky. A že bylo z čeho vybírat! Počet masek se každým rokem zvyšuje, což jen přispívá k příjemné a uvolněné atmosféře divadelního plesu. Již nyní se můžete těšit na jubilejní třicátý ples, který bude určitě stát za to!

Jak jsme již napsali, vrcholem divadelní sezony v Němčicích nad Hanou je Hanácký divadelní máj, který organizuje město Němčice nad Hanou ve spolupráci s DS Na Štaci. Letošní ročník se bude konat ve dnech 28. dubna až 4. května 2013. DS Na Štaci festival zahajuje divadelním představením Žena v trysku století v neděli 28. dubna v 19.30hod. Srdečně vás tímto zveme.

Dveře divadelního spolku Na štaci jsou otevřené pro všechny zájemce, kteří by chtěli poznat prkna, které znamenají svět nebo se i jinak zapojit do divadelní činnosti. Jsme dobrá parta, která se snaží rozdávat všude radost a veselí. A děkujeme všem, kteří nás podporují - ať finančně, slovem či potleskem. Děkuje za přízeň a těšíme se na setkání na některé z divadelních akcí.

Více se o DS Na štaci dozvíte na webových stránkách:dsnastaci.webnode.cz a na facebooku.

DS Na Štaci

VÝROČNÍ VALNÁ HROMADA SDH NĚMČICE N/H

24. 11. 2012 v 15 hodin se členové SDH Němčice n/H sešli v sokolovně, aby zhodnotili činnost sboru za rok 2012.

Vladimír Kyselák zahájil schůzi a po přečtení programu, přivítal milé hosty, senátorku Boženu Sekaninovou, ing. Marka Sobka z HZS Prostějov, starostku města Ivanu Dvořákovou, místostarostu ing. Jana Vránu, zástupce OSH, okrsků a okolních sborů. Po přivítání hostů

a našich členů jsme uctili památku našich zemřelých členů minutou ticha. Mladí hasiči se představili krátkým vystoupením.

Starosta SDH Pavel Kvíčala přečetl rozsáhlou zprávu o činnosti, kde nejprve vyhodnotil členskou základnu. Dále hodnotil brigádnickou činnost se zaměřením na sběr starého železa a elektrických spotřebičů. Poděkoval všem spoluobčanům, kteří podpořili činnost naší organizace a přichystali sběr. Dále hodnotil mládež, která reprezentovala SDH Němčice n/H na mládežnických soutěžích. Vzpomenul také veterány, kteří se zapojují do soutěží v našem okrsku. Velmi dobře hodnotil spolupráci s organizacemi města Němčice n/H. Dále starosta SDH připomněl nejdůležitější akce roku. V jarních měsících proběhne sběr starého železa. V dubnu pořádaný Hanácký pohár je soutěží v požárním útoku žáků i dospělých s víceletou tradicí. Svátek hasičů sv. Floriána se bude konat ve středu 1. května. V letních měsících proběhnou soutěže mládeže a dospělých v našem okrsku. Podzim patří soutěžím veteránů. Na závěr svého vystoupení poděkoval starosta všem aktivním členům za jejich kladný přístup a vykonanou práci

Vladimír Kyselák zhodnotil uplynulý rok z pozice velitele JPO II. Členové jednotky vyjeli k 55 zásahům, z toho bylo 26 požárů, 11 dopravních nehod, technickou pomoc jsme zabezpečovali v 10

případech a dvakrát jsme se zúčastnili cvičení vyhlášených velitelem okrsku.

Pokladní zprávu přečetla Bohdana Kvíčalová a revizní zprávu Radoslav Fečo.

V diskuzi vystoupila senátorka Božena Sekaninová, která zhodnotila práci dobrovolných jednotek na území republiky a poděkovala všem hasičům, za jejich zodpovědný a nezastupitelný přístup při pomoci spoluobčanům ve svízelných situacích. Starostka Němčic n/H paní Ivana Dvořáková pochválila všechny členy za práci, kterou pro občany vykonávají. Se svými příspěvky dále vystoupili: patron SDH Němčice n/H ing. Marek Sobek z HZS Prostějov, místostarosta Němčic n/H ing. Jan Vrána, starosta okrsku Květoslav Špaček, zástupce HVP Jiří Vrba a zástupci okolních sborů.

Usnesení valné hromady a plán práce na rok 2013 přednesla Hana Jedličková.

Poté Vladimír Kyselák ukončil schůzi a pozval všechny přítomné na malé občerstvení.

SDH Němčice nad Hanou připravuje na měsíc duben sběr vysloužilých elektrospotřebičů a železného šrotu.

V sobotu 27. 4. se bude konat Hanácký pohár a ve středu 1. května oslava sv. Floriánka.

O mimozemšťanech u nás

Říká se, že jsou u nás mimozemšťané. Nikdo je asi neviděl, ale napadlo mě, jak by tady asi žili, a kde vlastně vůbec mají nějaký domov. Možná létají z planety na planetu, to se mi moc nezdá, ale kdo ví.

Jestli jsou tady na naší zemi, tak jsou naprosto odlišní od dnešního člověka. Jsou velmi chytří, velmi pracovití, žijí ve velkých koloniích. Společně se starají o příští generace.

Jsou pochopitelně také smrtelní, jejich délka života je určena dobou, ve které se narodili. Je velmi dlouhá a také velmi krátká, je určena zákonitostmi okolního světa.

Jejich způsob života je přesně dokonalý. Každý jedinec ví, k čemu je určen a co má za povinnosti. Jsou neuvěřitelně čistotní, mají velkou orientační schopnost. Vidí za světla i za tmy.

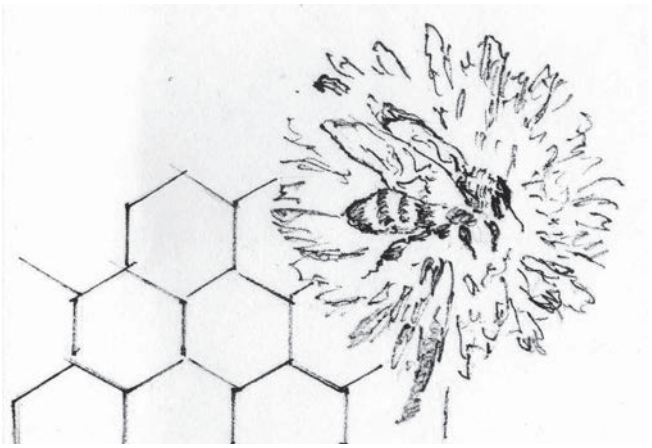
Život prožijí ve dvou etapách. Do života se narodí vlastně dvakrát, po druhém narození jsou ve druhém životě úplně jiní než v prvním. Tento proces si ve svých zákonitostech dokázali udržet po celé věky.

Myslím, že tak by mohli žít lidé, ale opravu na jiné planetě. Na planetě Zemi má lidstvo jiné zákony, vede jiný život, ten svůj, ke kterému byl jinými zákonitostmi určen. Tento popis o mimozemšťanech je přebrán ze života včel, které po celá tisíciletí žijí tady na naší planetě zvané Země.

Lidstvo by si v určitých věcech mohlo vzít příklad ze života těchto malých tvorů a myslím si, že by mohlo být na světě o trochu lépe a radostněji. Jelikož včely tady byly daleko dříve než člověk, pak je logické, že lidstvo od těchto tvorů přebralo určité tisícileté zvyky. Jen jednu velkou neřest včely mají, a to je krádež a loupeživost. Tento zvyk člověk převzal dokonale. U včel, na rozdíl od lidí, nekvete žádná korupce a závist.

Nakonec tyto malé tvory čeká zákonem daný tvrdý osud. Včely se udřou k smrti. Samečci po oplození matky okamžitě zahynou. A samotná matka je na stáří vyhnána z domova. To je jejich životní pouť.

Květoslav Černý

Z činnosti Fotbalového klubu Němčice nad Hanou

Minipřípravka

Družstvo mužů zahájilo přípravu na jarní část sezony počátkem ledna. Tréninky se konaly dvakrát týdně. V únoru a březnu tým, vedený Petrem Dosedělem a Ladislavem Zgodou, absolvoval turnaj na umělé trávě v Morkovicích a následně odehrál několik přátelských utkání. Zimní přípravu zkomplikovalo velmi nepříznivé počasí, které také vedlo k odložení úvodních tří kol jarní části soutěže.

Dorostenci pod vedením Radovana Novotného zahájili tvrdou zimní přípravu počátkem ledna. Mimo tréninky, které probíhaly dvakrát až třikrát týdně venku či v sokolovně, absolvovali také dorostenci turnaj v Morkovicích a několik přípravných utkání, mezi nimiž lze vyzdvihnout např. vítězství 1:0 nad muži Měrovic. Přípravná utkání s těžkými soupeři sloužila zejména k získávání zkušeností. Je třeba ocenit, že drtivá většina ze všech šestnácti dorostenců absolvovala všechny tréninky i přípravné zápasy. Koncem března se část tréninků přesunula do nové haly, což ještě více přispělo ke zkvalitnění přípravy mladých hráčů.

Starší přípravka absolvovala od listopadu tréninky dvakrát týdně v sokolovně. Pod vedením bývalých hráčů klubu Zdeňka Klusala a Mi-

roslava Klevety absolvovalo tréninky většinou všech 14 malých fotbalistů. Ti se mimo to zúčastnili sedmi víkendových turnajů. Na turnaji, který pořádal OFS v Prostějově, skončili druzí z osmi účastníků, na silně obsazeném turnaji ve Vyškově obsadili třetí místo a na turnajích v Jedovnici a Kroměříži shodně páté místo.

Také mladší přípravka, vedená Ivem Kopřivou, přes zimu nezahálela a mimo pravidelné tréninky v sokolovně se zúčastnila osmi turnajů. Na dvou z nich, v Nezamyslicích a na turnaji v Němčicích (který oddíl uspořádal 8. prosince), se jim podařilo zvítězit. Na turnajích změřili své síly se silnými mužstvy jako je např. Šumperk, Prostějov, Uničov, Šternberk či slovenské Malacky.

„Minipřípravka", tedy pětiletí a šestiletí hoši, trénovali přes zimu jednou týdně ve čtvrtek pod odborným dohledem

Mladší přípravka

Libora Mitany a Petra Držálka.

Napříč všemi žákovskými a mládežnickými kategoriemi patří poděkování rodičům mladých fotbalistů. Ti si zaslouží absolutorium za příkladnou spolupráci s klubem, ať už materiální či morální, díky které vedou své děti ke sportu (a fotbalu zvláště) a maximálně je v něm podporují.

Mgr. Josef Matoušek

Pozvánka na dva turnaje přípravek

První turnaj bude 22. 6. 2013 - Wisconsin Cup - turnaj starších přípravek.
Druhý turnaj bude 29. 6. 2013 - O pohár senátorky Boženy Sekaninové - turnaj mladších přípravek.

Vánoční turnaj v nohejbale trojic

25. prosince 2012 uspořádal oddíl nohejbalu při TJ Stavební stroje v němčické sokolovně již tradiční vánoční turnaj v nohejbale trojic. Zúčastnilo se jej devět týmů ze širokého okolí za podpory svých fanoušků. Jednotlivé týmy se nejprve utkaly ve dvou základních skupinách, aby se pak vyřazovacím způsobem ti nejšťastnější probili až do finále. Poražené týmy z jednotlivých kol hrály o konečné umístění.

Celkovým vítězem turnaje se stala „Marná snaha" (Bedihošť). Další umístění bylo následující: „Zadaři" (Holešov), „Lokomotiv Romža" (Kostelec a Vrahovice), „Křemeláci" (Němčice – Matoušek, Škrkánek, Hrdý, Štěpánek), „Kameňáci" (Domašov), „Obědkovice", „Němčice" (Antl, Raus, Cibulka), „Looser" (Brodek u Prostějova a Otaslavice) a „Mexičani" (Čelčice).

Celou akci podpořilo město Němčice nad Hanou.

Jiří Matoušek

Vítězné družstvo Bedihošť s pořadateli turnaje

OPOP
partner for your heating

Český výrobce kotlů na tuhá paliva přináší teplo a pohodu do Vašich domovů již několik desetiletí.

- **ocelové kotle H4EKO - emisní třída 3**
  hnědé uhlí - ruční přikládání (14-25 kW)
  na pelety - automatický režim (4-18,5 kW)
- **ocelové kotle H**
  na dřevo a hnědé uhlí (12-50 kW)
- **litinové kotle UNI**
  na dřevo a černé uhlí (12-55 kW)
- **automatické kotle Woody, Black Star**
  na pelety (10-80 kW)
- **zplyňovací kotle Ecomax**
  na dřevo (25-42 kW)

OPOP spol. s r. o., Zašovská 750, 757 01 Valašské Meziříčí
tel.: +420 571 675 589, e-mail: sales@opop.cz
www.opop.cz

Krasojízda

Mistrovství Olomouckého a Zlínského kraje uspořádala TJ Stavební stroje oddíl Krasojízdy v Němčicích nad Hanou v sobotu 9. února 2013 v sokolovně. Účast závodníků byla na dobré úrovni a nechyběli ani příznivci tohoto sportu. Každý účastník měl mezi diváky své příznivce.

Závodů se také účastnila paní starostka, její účast byla všemi přítomnými oceněna. Závodníky ocenila předsedkyně oddílu paní Mikalová a zástupce sálové cyklistiky pan ing. Miloš Urbanec.

Výsledky závodníků Olomouckého kraje:

Dvojice žactva – dívky – Šiklingová Aneta
– Vosičková Michaela
– mix – Buriánek Jan – Flórová Alena
Juniorská dvojice Porupková Jana Vrána Jaroslav

Kategorie žaček:
1.Šiklingová Aneta
2. Flórová Alena
3. Špačková Adéla
4. Reháková Tereza
5. Vosičková Michaela
6. Pompová Helena
7. Vosičková Kateřina

Kategorie žáků:
1. Kouřil Martin
2. Buriánek Jan
3. Bartošík Pavel
4. Pavelka Šimon

V kategorii juniorek v osobním rekordu zvítězila Přibylová Adéla a na druhém místě se umístila Porupková Jana. V kategorii juniorů byl jediný účastník Vrána Jaroslav, který v této kategorii zvítězil.

Miluše Mikalová

1. závod Českého poháru

V sobotu 23. února se ve Zlíně –Prštném jel 1. závod Českého poháru, kterého se z Němčic nad Hanou zúčastnilo celkem 13 jezdců v kategorii jednotlivců a dvě dvojice.

Umístění našich závodníků:
Žačky: 1. Šikligová Aneta
8. Florová Alena
9. Špačková Adéla
10. Pompová Helena
12. Vosičková Kateřina

Žáci: 1. Kouřil Martin
3. Buriánek Jan
5. Pavelka Šimon
8. Bartošík Pavel

Žákovská dvojice: 1.Buriánek – Florová

Junioři:1. Vrána Jaroslav

Juniorky: 2. Přibylová Adéla
3. Porupková Jana

V kategorii dvojic juniorů skončila naše dvojice Porupková – Vrána na 3 místě.

Miluše Mikalová

Březen v krasojízdě

V březnu se oddíl krasojízdy TJ Stavební stroje každý víkend účastnil závodů. V neděli 10. března se naši zástupci zúčastnili 3. kola Českého poháru v Praze. Úspěšně nás reprezentoval v kategorii žáků Martin Kouřil, který se umístil na 1. místě ve skupině žáků skupiny B. Ve skupině C nás reprezentoval Šimon Pavelka, který ve své skupině zvítězil. V kategorii juniorek jsme slavili také úspěchy, a to díky 1. místu Adély Přibylové a 2.místu Jany Porupkové. V kategorii juniorů obsadil 3. místo Jaroslav Vrána, také kategorie dvojic MIX nám přinesla 3. místo díky Janě Porupkové a Jaroslavu Vránovi.

Další závod následoval v sobotu 16. března v Horních Heršpicích, kde se jelo předkolo mistrovství ČR v kategorii juniorů. Náš oddíl zde reprezentovalo 5 závodníků. Na 2. místě skončila Adéla Přibylová a 3. místo patřilo Janě Porupkové, 5. místo získala Aneta Šiklingová. V kategorii juniorů jsme získali 3. místo díky Jaroslavu Vránovi a 6. místo díky Martinu Kouřilovi. Všichni naši jezdci postupují do finále mistrovství ČR juniorů. V kategorii dvojic nám patřilo 3. místo za závodníky SKP Kometa Brno a TJ Petřvald.

Otevřené mistrovství Maďarska, tato mezinárodní soutěž se konala 23. března v Baji. Tohoto mistrovství se zúčastnili závodníci z Maďarska, Slovenska, ČR, Ukrajiny, Hong-Kongu, Německa, celkem asi 102 účastníků. Martin Kouřil ve své kategorii žáků zvítězil. V kategorii juniorů se Jaroslav Vrána umístil na 2. místě za reprezentantem z Hong-Kongu. Adéla Přibylová se umístila na 3. místě za reprezentantkou Číny a Německa. Pro naše závodníky to byl velmi náročný závod, protože během jednoho dne absolvovali obě cesty. Někteří ze závodníků, ale do Maďarska odcestovali již ve čtvrtek, aby se adaptovali na nové prostředí.

Neděle 24. března byla opět soutěžní, naši jezdci se účastnili Českého poháru v Brně, jehož pořadatelem byl SKP Kometa Brno. Kromě jednoho závodníka, který byl po nemoci, se tohoto závodu zúčastnili všichni naši jezdci. V kategorii žaček jsme se umístili následovně: 2. místo Aneta Šiklingová, 6. místo Alena Florová, 10. místo Michaela Vosičková, 11. místo Tereza Reháková, 12. místo Adéla Špačková, 13. místo Helena Pompová, 15. místo Kateřina Vosičková. V kategorii žáků jsme dosáhli těchto úspěchů: 1. místo Martin Kouřil, 6. místo Šimon Pavelka, 9. místo Pavel Bartošík. V kategorii dvojic žaček se naše dvojice ve složení Vosičková-Šiklingová umístila na 2. místě. Kategorie juniorů se Jaroslav Vrána umístil na 2. místě. V kategorii juniorek jsme získali 2. místo Adély Přibylové a 3. místo Jany Porupkové. Kategorie MIS nám přinesla třetí místo v podání Porupková-Vrána.

Na sobotu 4. května připravujeme v sokolovně Němčice mezinárodní závod – Velkou cenu starostky Němčic nad Hanou. Tohoto závodu by se měli účastnit jezdci ze Slovenska a Maďarska.

Poslední březnová sobota patřila Českému poháru v krasojízdě žactva a juniorů v Petřvaldě u Nového Jičína. Přihlášeno bylo 44 jezdců.

V žačkách zvítězila pražská závodnice Janáčková Kateřina a druhou závodnicí byla němčická Aneta Šiklingová. Třetí místo patřilo Podešvové Evě z Petřvaldu. Další výsledky němčických krasojezdců byly:4. místo patřilo Florové Aleně, 7. místo Vosičkové Michaele, 8. místo obsadila Helena Pompová, 9. místo Rehákové Tereze a 10. místo Vosičkové Kateřině.

V kategorii žáků jednotlivců zvítězil suverénně Martin Kouřil a druhý následoval Jančík Radek ze Sokola Hor. Heršpice. Třetí místo patřilo Michalu Strakovi z TJ Petřvald.

V kategorii juniorů zvítězil Hanzlíček Ondřej z SKP Kometa Brno a na 2. místě se umístil němčický Vrána Jaroslav před Kantorem Tomášem ze Sokola Petřvald.

V juniorkách zvítězila Kuchařová Zuzana ze SKP Komety Brno a na 2. místě byla Přibylová Adéla z TJ Stavební stroje Němčice nad Hanou, před Janou Porupkovou z téže TJ. Zřejmě si vybojovala Kuchařová a Přibylová nominaci na mistrovství Evropy ve Švýcarsku.

Kategorie dvojic byla obsazena třemi dvojicemi. Němčická dvojice ve složení Porupková- Vrána získala 2. místo.

Soutěže se zúčastnily také naše žákovské dvojice, aby získaly zkušenosti a změřili si sílu svých soupeřů. Byla to dvojice Buriánek Jan s Florovou Alenou a druhým párem je dvojice Šiklingová s Vosičkovou Michaelou.

Jejich dvojice zaznamenala větší výkon, než tomu bylo minulé závody.

V sobotu 6. dubna 2013 reprezentovalo 11 jednotlivců a 2 dvojice TJ Stavební stroje Němčice n.H. v Brně na závodě o Český pohár. V celkovém hodnocení byla na 1. místě Adéla Přibylová. Rovněž i v kategorii žáků byl na 1. místě němčický Martin Kouřil.

Výsledek Českého poháru v Brně:

žáci	1. místo	Kouřil Martin
	5. místo	Buriánek Jan
	10. místo	Bartošík Pavel
	12. místo	Pavelka Šimon
žačky	2. místo	Šiklingová Aneta
	10. místo	Vosičková Michaela
	11. místo	Reháková Tereza
	12. místo	Pompová Helena
junioři	2. místo	Vrána Jaroslav
juniorky:	2. místo	Přibylová Adéla
	3. místo	Porupková Jana

V kategorii dvojic žaček nás reprezentovala dvojice - Šiklingová A.- Vosičková M. a tato dvojice se umístila na 1. místě, druhé a třetí místo pak patřilo pražským dvojicím.

V kategorii juniorské Mix naší dvojici patřilo až 3. místo za dvojicemi Petřvaldu na Moravě a SKP Komety Brna. Naši dvojici reprezentovala Jana Porupková a Vrána Jaroslav.

Miluše Mikalová

Zahájení cykloturistické sezóny 2013 v Němčicích nad Hanou

Za mrazivého a větrného počasí v sobotu 23. 3. 2013 se uskutečnila první letošní akce němčických cykloturistů. Devět cyklistických nadšenců (včetně tří žen) se navzdory rozmarům počasí rozhodlo přivítat příchod jara ze sedla svých bicyklů. Nápad uskutečnit první cyklistickou akci v termínu okolo prvního jarního dne bez ohledu na počasí se zrodil na Silvestra loňského roku, při poslední cyklistické vyjížďce.

Ve čtrnáct hodin se devítičlenná skupina cyklistů v silném protivětru vydala do Měrovic. Zde bylo první zastavení, a to u božích muk, které stojí po levé straně směrem na Kojetín. Jedná se o prostou sakrální památku z roku 1939. Památka je zajímavá tím, že se na její renovaci podílel svými malbami na dřevě Miloslav Chytil, původem z Němčic nad Hanou. Z Měrovic jsme přejeli do Stříbrnic, kde jsme se zastavili u domu č.p. 30. Pamětní deska na fasádě domu připomíná, že při osvobozovacích bojích v květnu 1945 zde měl velitelský štáb jeden z velitelů Svobodova 1. ČSL. armádního sboru, generál Karel Klapálek.

Do Němčic jsme se vraceli netradičně, a to po obslužné komunikaci, probíhající souběžně s dálnicí. Vyjeli jsme u dálničního nadjezdu mezi Vrchoslavicemi a Vitčicemi. Z cesty na Vitčice jsme odbočili k rybníku zvanému Lopaťák, zde jsme si dopřáli krátkou zastávku. Od Lopaťáku jsme pokračovali po zpevněné polní cestě směrem na Mořice. Nedaleko Mořic jsme měli poslední zastavení, a to u obnovených božích muk nazývaných „Čičiňák“, na paměť tragické smrti Františka Čičinského z Mořic z třicátých let 19. století.

Putování po zajímavých místech v blízkém okolí Němčic nad Hanou jsme ukončili tradičně v Zátiší v Němčicích, ale ne posezením na letní zahrádce, nýbrž v teple restaurace nad úvahami a plány na další společné vyjížďky.

Vladimír Vojanec

Za němčická humna č. 21

V dnešním turistickém okénku zvaném Za němčická humna se ohlédneme za historickou postavou Moritze Sándora, která byla v minulosti úzce spjata s kojetínským panstvím, pod které spadaly i Němčice.

Uherský gróf Moritz Sándor vyženil sňatkem s dcerou knížete Metternicha Leontýnou kojetínské panství, včetně dvora v Kojetíně a zámku ve Víceměřicích. Moritz Sandor získal mezi šlechtou přezdívku Čertův jezdec pro svou zálibu v chovu koní a divokou jízdu s nimi, ať již pod sedlem nebo v zápřahu. Na Kojetínsku se tradují Sándorovy kousky s koňskými spřeženími, jimiž udivoval na svém panství pozvané návštěvy. Gróf Moritz Sándor byl považován za nejlepšího jezdce své doby. Věhlas získal i v anglickém Melton Mowbray, kde uchvátil přítomné milovníky koní bravurní drezúrou.

Na panství ve Víceměřících uherský hrabě proslul různými sportovními výkony se svými čtyřnohými svěřenci. Traduje se, že do své komnaty v prvním poschodí víceměřického zámku přijel po vnitřním schodišti na koni. Údajně s koněm skákal ze zámeckého pokoje na trávník pod oknem. Díky této, buď smyšlené nebo pravdivé historce byl Moritz Sándor na víceměřickém zámku nazýván hanáckým Horymírem.

Nejen tato vzpomínka na nevšedního milovníka koní a odvážného jezdce, může být inspirací k návštěvě okolí víceměřického zámku, včetně obecního rybníka a nově revitalizované klidové zóny nazvané Alej Viceměřice v jeho blízkosti. Na břehu potoka vytékajícího z víceměřického rybníka v blízkosti umělého meandru je vysázeno mladé proutí určené pro tvarování proutěných staveb.

Vladimír Vojanec

Zpráva o činnosti mikroregionu Střední Haná za rok 2012

Od založení mikroregionu Střední Haná uplynulo v roce 2012 již 13 let.

Členy mikroregionu byla města Kojetín, Němčice nad Hanou a Tovačov a obce Ivaň, Křenovice, Lobodice, Měrovice nad Hanou, Obědkovice, Oplocany, Polkovice, Stříbrnice, Troubky, Uhřičice a Zářečí. Mikroregion nacházející se na pomezí 3 okresů a 2 krajů obývá dnes 18.300 obyvatel.

Hospodaření mikroregionu v roce 2012 bylo tvořeno příjmy z členských příspěvků ve výši 362.000,- Kč a rozpočet byl koncipován jako vyrovnaný. K 31. 12. 2012 byl zůstatek na účtu 40.300,- Kč

V roce 2012 se konalo celkem 8 valných hromad, z toho dvě výjezdní.

Hlavními body činnosti mikroregionu Střední Haná v roce 2012 byly:

- účast na veletrhu cestovního ruchu Regiontour 2012 v Brně, prezentace v rámci expozice Olomouckého kraje (leden 2012, Brno)
- jednání o novele zákona k rozpočtovému určení daní
- společný postup a spolupráce při výběrových řízeních na dodavatele energií, znamenající výrazné úspory elektřiny a plynu
- poskytnutí příspěvků pro o.s. Kroměřížská dráha na provoz na železniční trati Kojetín – Tovačov a na vydání sborníku k nedožitým 80. narozeninám regionálního vlastivědného nadšence Dr. Jaroslava Krempla
- propagační činnost - vydání trhacích map, sady pohlednic všech členských obcí, stolního kalendáře na rok 2013 „Mikroregion Střední Haná“ a informačního letáku o mikroregionu a MAS Střední Haná
- renovace internetových stránek www.strednihana.cz
- spolupráce se Svazkem obcí Prostějov – venkov na zajištění Hudebního festivalu Haná (březen - duben 2012)
- seminář pro starosty a členy MAS Střední Haná (Svatobořice-Mistřín, říjen 2012)
- uspořádání noční soutěže dobrovolných hasičů v požárním útoku (Obědkovice, říjen 2012
- činnost MAS Střední Haná - mikroregion Střední Haná, jako zakladatel Místní akční skupiny Střední Haná, o.p.s. (MAS) pravidelně sleduje její činnost a je informován o vyhlašovaných dotačních titulech i přidělených dotacích pro 13 obcí mikroregionu zapojených do programu Leader, financovaného z prostředků EU. Každoročně je tak rozděleno pro obce, spolky, či podnikatelské subjekty cca 2,5 až 3 mil. Kč. Právě v roce 2012 dosáhla výše částky k rozdělení poprvé přes 3 mil. Kč, na rok 2013 očekáváme k rozdělení částku asi 3,3 mil. Kč. Celková alokace v letech fungování MAS (2009 – 2013) dosáhne téměř 14 mil. Kč. Blíže na webu www.masstrednihana.cz.

V Kojetíně, 21. ledna 2013,
zpracoval Ing. Jiří Šírek,
předseda Svazku obcí mikroregionu
Střední Haná

Svazek obcí mikroregionu Střední Haná,
Masarykovo náměstí 20, 752 01 Kojetín
Bank. spojení: ČS, a.s., č. účtu
1884010339/0800 IČ: 69604771
e-mail: starosta@radnice.kojetin.cz tel: 608 712 821, 581 277 400
www.strednihana.cz

Vítání dětí dne 01. 12. 2012 se zúčastnili tito rodiče:

Martina a Ondřej Coufalíkovi s dcerou Barborou

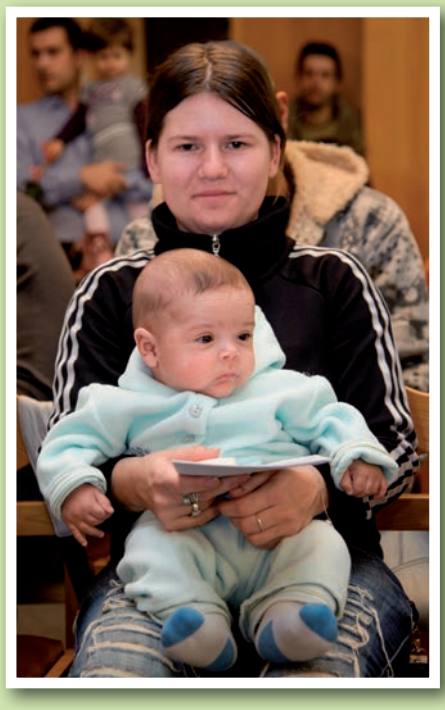
Veronika Šimáčková a Michal Šiška se synem Ondřejem

Nataša a Aleš Borovičkovi se synem Danielem

Petra Sekaninová a Aleš Daniel se synem Danielem

Soňa a Kamil Málkovi se synem Kamilem

Seznam občanů, kteří v období od 21. 11. 2012 do 31. 03. 2013 oslavili své životní jubileum

70 let
Brigita Synková
František Stuchlík
Marie Lošťáková
Jarmila Pluskalová

75 let
Milada Kyseláková
Eva Holubová
Julie Kohnová

80 let
Jan Kyselák
Anna Hrdá
Božena Horáková
Marie Matoušková

85 let
Antonín Kyselák
Helena Pavelková
Ludmila Pacolová

91 let
Eliška Čápová
Marie Filipová

V Němčicích nad Hanou dne 20. 11. 2012
Hana Mikulčíková, matrikářka

Němčice pod lupou vychází v nákladu 300 výtisků. Adresa vydavatele i redakce město Němčice nad Hanou, Palackého nám. 3, PSČ 798 27, tel.: 582 386 529, e-mail: kultura@nemcicenh.cz. Redakční rada: Ivana Dvořáková, Mgr. Hana Matušková Mgr. Jana Hošáková, Ing. Jana Oulehlová. Korekce: Marie Vrbová. Povoleno Ministerstvem kultury pod reg. č. MK ČR E 11903. Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, uvedené názory nemusí být totožné s názory redakce. Tisk, grafická úprava a sazba: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. Cena 15,- Kč. Termín uzávěrky příštího čísla je 31. 5. 2013